

LUNDELL-PROFILE

Koolari®
-tuoteperhe

Rakkaudesta teräkseen

Panostamme vahvasti laatuun sekä innovatiiviseen tuotekehitykseen. ISO:9001-laatusijustelmällä varmistamme yksityis- ja ammattistajille, että tuotteen toimivuus ja virheettömyys kattaa koko toimitusketjun.

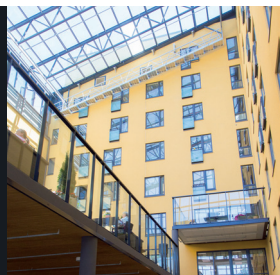
LEENA LUNDELL-PENDOV, TOIMITUSJOHTAJA ■ AULIS LUNDELL OY

KOOLARI® PROFIILIT kuuluvat Lundell-Profile teräsprofiilien tuoteperheeseen ja ne valmistetaan hyödyntäen rullamuovaustekniikkaa. Rullamuovaustekniikka mahdollistaa pitkät ja määrämittaiset profiilit. Hattuprofiileissa kuumasinkityn teräsosutlevyn ainevahvuus vaihtelee 0,70 - 2,00 mm. Profiilin muodon, teräksen materiaalin ja ainevahvuuden valinnalla on yksikköhinnan lisäksi vaikutus lujuuteen ja elinkaarilaatuun.

Käyttökohteet

- Julkiset kohteet
- Asuminen
- Liiketilat
- Uudis- ja korjausrakentaminen

AULIS LUNDELL OY on erikoistunut rullamuovaustekniikalla valmistettavien kevyt-rakennejärjestelmien kehittämiseen ja valmistamiseen sekä asumisen ja sisustamisen ratkaisuihin kuten innovatiiviseen Liuneen.

Teräspohjainen, epäorgaanisiin materiaaleihin perustuva rakentaminen on paras materiaali elinkaarilaadukkaassa ja energiatehokkaassa rakentamisessa. Teräspohjaiset rungot eivät suinkaan sulje pois kauniiden, tunnelmallisten puupintojen käyttöä; näin kaikille materiaaleille löytyy parhaat käyttökohteensa.

Aulis Lundell Oy
Puh 020 7341 400
etunimi.sukunimi@aulislundell.fi
myynti@aulislundell.fi
www.aulislundell.fi

Viestinnän monet kasvot

Tapasin pari vuotta sitten henkilön, joka ei tuntenut ainoatakaan arkkitehtia ennen minua. Mieli-
kuvat ja mielipiteet ammattikunnastamme eivät olleet mieltä ylentäviä. Sittemmin arkkitehtuu-
rista ja arkkitehtien moninaisista työnkuvista on käyty lukuisia keskusteluja. Olen saanut kuulla,
että aikaisemmat asenteet johtuivat paljolti tietämättömyydestä. Kaikkien suunnitteluvirheiden
syntipukki onkin nyt muuttunut suhteellisen hyväksi tyypiksi – mahdollisesti jopa käyttökelpoi-
seksi ammattilaiseksi. Esimerkki on varsinainen viestinnän menestystarina miniskaalassa.

Viestinnän merkitys yhteiskunnassa kasvaa. Viestinnän keinoin on mahdollista vaikuttaa laajemminkin
suureen yleisöön. Omalla viestinnällämme voimme vahvistaa positiivisia mielikuvia arkkitehdeista ja ark-
kitehtuurin mahdollisuuksista eri foorumeilla. Tavoiteltavaa on, että laadukkaan arkkitehtuurin näkyvyys
lisääntyy mediassa ja aiheesta käydyt keskustelut yleistyvät esimerkiksi työpaikkojen kahvihuoneissa.

Suuri merkitys on sillä, mitä valistunut kaupunkilainen osaa odottaa kaupunkiympäristöltään tai min-
kälaisen vaatimustason asunnon ostaja asettaa uudelle kodilleen. Yleiset mielipiteet ja ääneen lausutut
arvot määrittävät hyvin usein sen, minkälaisille suunnitelmille on kysyntää ja minkälaisia töitä arkkiteh-
deilta tilataan.

Vuoden 2015 SAFA-palkinto myönnettiin Yle Teema -kanavalle ohjelmakokonaisuudesta *Urbaania ark-
kitehtuuria*. Tämä oli hieno tunnustus, joka toivottavasti kannustaa vastaavaan toimintaan jatkossakin.
Arkkitehtuuria käsitteleviä ohjelmia on alkanut näkyä kiitettävästi myös muilla kanavilla. Asiantuntevasti
mutta samalla viihdyttävästi ja havainnollisesti esitellyt todelliset hankkeet lisäävät kuin huomaamatta
ennakkoluulottomuutta sekä kiinnostusta eri rakentamistapoja ja monimuotoista arkkitehtuuria kohtaan.

SAFAn paikallisosastot ovat tehneet osaltaan ansiokasta ja arvokasta työtä lisätäkseen median, poli-
tikkojen, kaupunkilaisten, turistien ja monien muiden yleistä kiinnostusta arkkitehtuuriin. SAFA onkin tu-
kenut projektimäärärahoilla erityisesti sellaisia hankkeita, jotka suuntautuvat ammattikunnan ulkopuo-
lelle ja edistävät arkkitehtuurin tunnetuksi tekemistä. Kohtaamiset tällaisissa tapahtumissa ovat saatta-
neet tehdä arkkitehdeista myös astetta helpommin lähestyttäviä.

Suunnittelukilpailuja voisi hyödyntää enemmän erityisesti kaupungin julkisia alueita kehitettäessä.
Viestinnässä ja vuorovaikutteisessa keskustelussa visuaaliset suunnitelmat antavat selkeän käsityksen
muutoksen tavoitteista ja sen eri mahdollisuuksista. Näin on helppo ottaa kantaa eri vaihtoehtojen hyviin
ja huonoihin puoliin. Piirustukset ja kuvat lisäävät myös laajempaa kiinnostusta hankkeita kohtaan.

Miksi arkkitehdit kirjoittavat melko harvoin muissa kuin oman ammattikunnan lehdissä arkkitehtuuria
koskevista näkemyksistään? Kannanotot lisääisivät sekä medianäkyvyyttä että julkista keskustelua. Samal-
la kävisi ilmi, että arkkitehteilläkin on erilaisia tapoja tulkita ja nähdä asioita.

Virallinen vastuu viestinnästä on tietenkin SAFAn toimistolla. On kuitenkin hyvä muistaa, että jokainen
jäsen on liittonsa viestijä, sen lähettiläs ja kasvot kohtaamisissa. Alussa kuvaillun kaltaista tietämättömyyt-
tä vähentääksemme voimme siis tehdä monia asioita. Se voi olla myös kivaa!

Mika Rajala

SAFAn viestintätyöryhmän puheenjohtaja

Ammattilaisen valinta on yhä useammin Z.

HP Z tehoyöasemat saavat voimansa Intel® Xeon® -suorittimista. Saat suorituskyyä järkevään hintaan, ilman kompromisseja. Moni ammattilainen on jo siirtynyt HP tehoyöasemaan huomattuaan tinkimättömän suorituskyvyn ja laajennettavuuden yhdistettynä tyylikkääseen muotoiluun. HP tehoyöasemat on suunniteltu vaatimaan ammattikäyttöön, kuten myös uusi HP Z240. Se on varustettu uuden sukupolven Intel®-suorittimilla, ultranopealla HP Z Turbo Drive G2 SSD -kiintolevyllä¹, valinnaisilla pölysuodattimilla, joilla vähennät pölyä 47 %², integroiduilla etu- ja takakahvoilla ja jopa 64 GB DDR4 ECC -muistilla. Huolto ja asennukset hoituvat käden käänteessä, ilman työkaluja. Tuota parempaa jälkeä nopeammin – siirry HP Z tehoyöasemaan. Intel Inside®. Suorituskyykisiä ratkaisuja. **Kysy lisää Inmicsiltä!**

HP Z240 Tower Workstation
Kysy tarjous! Til. nro: J9C04EA

HP Z40 SFF Workstation
Kysy tarjous! Til. nro: J9C01EA

Hanki omasi Inmicsiltä: myynti@inmics.fi • www.inmics.fi

JYVÄSKYLÄ	TAMPERE	LAHTI	KUOPIO	HELSINKI
014 447 2700	03 2255 010	03 735 4500	017 261 4800	0207 569460

¹ Myydään erikseen. ² Verrattuna vastaavaan järjestelmään ilman suodatinta. Intel, Intel logo, Xeon, ja Xeon Inside ovat Intel Corporationin tavaramerkkejä Yhdysvalloissa ja muissa maissa.
HP. © Copyright 2015 Hewlett-Packard Company, LP. Tämän asiakirjan tiedot saattavat muuttua ilman ennakkoilmoitusta. Hinnat voimassa niin kauan kuin tavaraa riittää.

Ilmestyy: vko 43 | 12 numeroa vuodessa
67. vuosikerta | ISSN 0044-8915
Aikakauslehtien liiton jäsen
SAFAn, MARK:n, ATL:n ja SUM:n
uutis- ja tiedotuslehti

Julkaisija:

Suomen Arkkitehtiliitto –
Finlands Arkitektförbund ry SAFA
Runeberginkatu 5, 00100 Helsinki
puh. 09 584 448 | fax 09 5844 4222
au@safa.fi | http://au.safa.fi

Päätoimittaja:

Paula Huotelin
paula.huotelin@safa.fi
puh. 09 5844 4224

Toimitussihteeri:

Anne Haatainen
au@safa.fi | puh. 050 570 4180
Ulkoasu: Anne Haatainen
Avustaja: Riina Behl

Lehtitilaukset ja osoitteenmuutokset:

TILAAJAT: julkaisut@safa.fi
puh. 09 5844 4221
JÄSENET: jasanasiat@safa.fi

Ilmoitusmyynti:

Jarmo Valtonen, Media Bookers
puh. 050 60 330, 010 504 2902
Ratakuja 1 LT 1, 01300 Vantaa
jarmo.valtonen@mediabookers.fi
www.mediabookers.fi
Ilmoitusaineiston jättöajat: http://au.safa.fi

Paino: Vammalan Kirjapaino Oy

Ilmestymisajat:

Nro	Ilmoitusaineisto	Ilmestyy
11/2015	26.10.	18.11.
12/2015	23.11.	18.12.

(Toimitettava aineisto viikkoa aikaisemmin.)

Kansikuva:

Opinmäen koulu, Espoo, vuosi 2015,
Arkkitehtitoimisto Esa Ruskeepää.
Kuva Antti Canth

3 PÄÄKIRJOITUS Viestinnän monet kasvot Mika Rajala

6 HAASTATTELU Arkkitehtuuri ja vääjäämättömän viivytys
Anni Vartola

10 TUTKIMUS Arkkitehtuuritutkimus puntarissa Saija Hollmén ja
Anni Vartola

12 TAPAHTUMAT

12 **Kaupunki uudistuu** Minna Chudoba

14 **Vuorovaikutuksen taikaa Tampereella** Tuomo Joensuu

16 **Avoin ranta luo mahdollisuuksia** Meri Louekari ja Marja Lintula

18 **Tulevaisuus inspiroi Tallinnassa** Tarja Nurmi

20 **Ovi muistojen ja tarinoiden maailmaan** Martta Louekari

26 **Arkkitehtuurin Finlandia -palkintotilaisuuden tunnelmia**

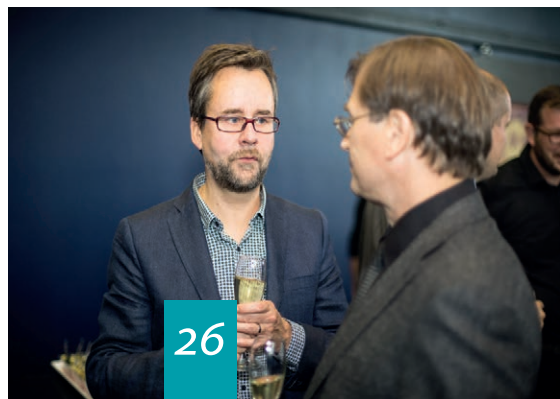
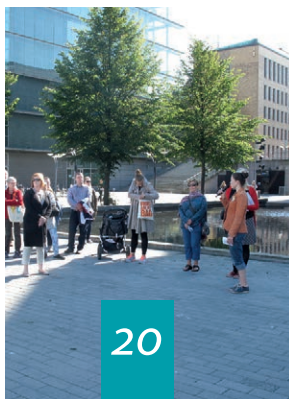
28 POHDINTOJA Ajatuksia Arkkitehtuurin Finlandia -palkinnosta
Jorma Mukala

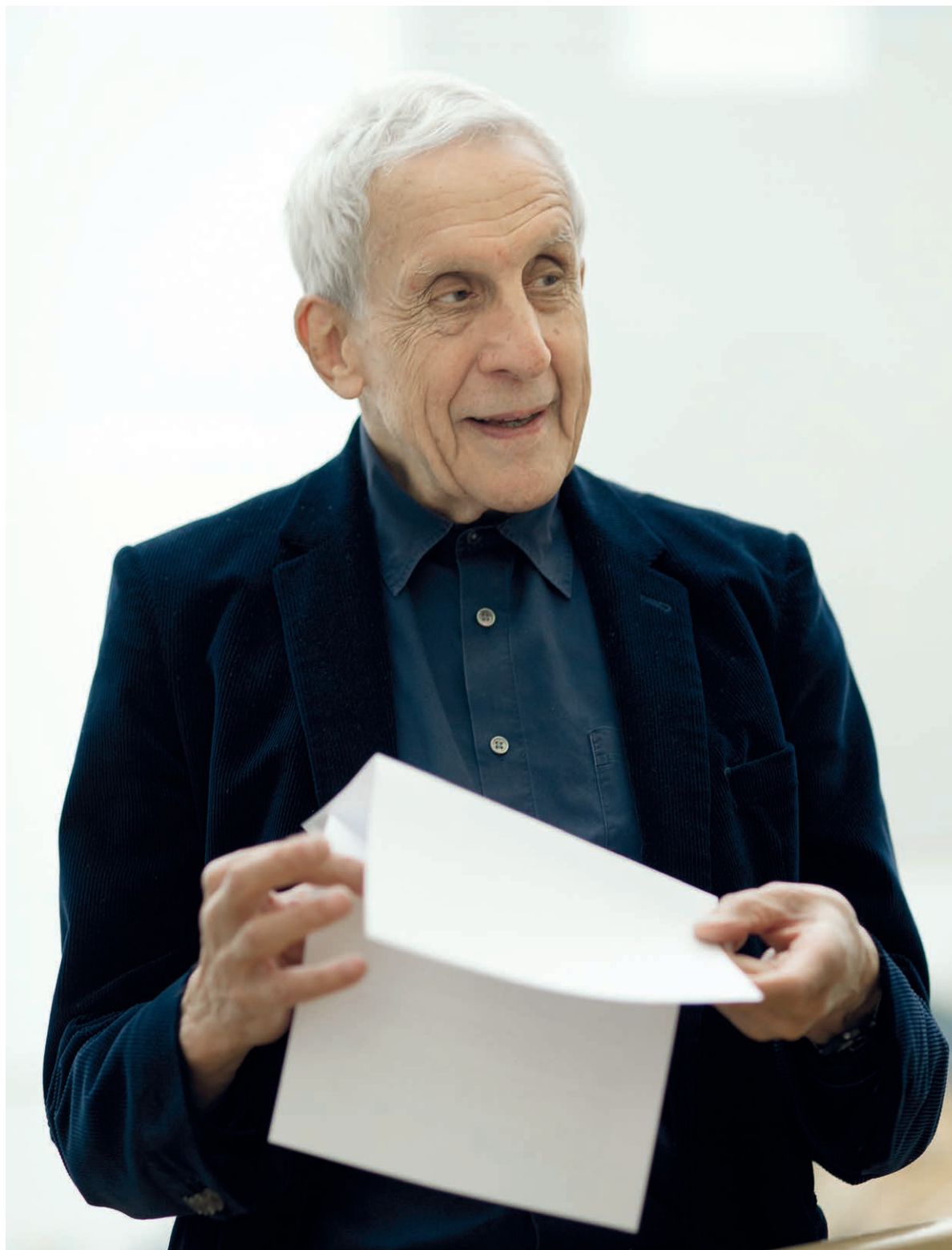
30 KILPAILUT Oppilaitokset asuinkäyttöön Kuopiossa
Tapio Saarelainen ja Heikki Viiri

38 LAKITIEtoa Työehtoja koskevat vaatimukset julkisissa
hankinnoissa Anne Petäjäniemi-Björklund

40 SAAPUNEET Mikä on Helsingin paras julkinen sisätila?
Olli Lehtovuori

42 ATL Digitaalinen suunnitelma – dynaaminen dokumentti
Vesa Juola

ANNE KINNUNEN

Arkkitehtuuri ja vääjäämättömän viivytys

Maailmankuulu arkkitehtuurihistorioitsija Kenneth Frampton vieraili Suomessa Aalto-yliopiston Nils Erik Wickberg -seminaarin juhlapuhujana. Framptonin esitelmä "Hommage à Finlandia: Finnish Architecture and the Unfinished Modern Project" katsoi arkkitehtuurimme lähimenneisyyteen, muistutti modernismin merkityksestä ja herätti poikkeuksellisen syvällistä keskustelua nykyarkkitehtuurin mahdollisuuksista.

Luento lähti liikkeelle 1990-luvun alusta ja Arkkitehtuurin nykyhetki – 7 näkökulmaa -kiertonäyttelystä, joka esitteli uutta arkkitehtuuria. Mainitsitte, että näyttely, samoin kuin Helsingin nykyaiteen museosta käyty arkkitehtuurikiipailu, muodostuivat eräänlaiseksi henkilökohtaiseksi vedenjakajaksi. Voisitko avata näitä merkkipaaluja?

– Sekä 7 näkökulmaa -näyttely että samoihin aikoihin ilmestynyt **Scott Poolen** teos *The New Finnish Architecture* (Rizzoli, 1992) olivat osoitus **Alvar Aallon** jälkeisen, 1970-luvulla uransa aloittaneen arkkitehtisukupolven kypsytydestä. Näin jälkikäteen arvioiden eräs yllättävimmistä seikoista oli se, kuinka paljon venäläinen konstruktivismi on vaikuttanut suomalaisen arkkitehtuuriin.

Tuon ajan johtavat arkkitehdit näyttäisivät yhdistäneen toisiinsa sotia edeltäneen konstruktivistisen avantgarden ja angloitalialaisen hightech-suuntauksen, jota edustaa esimerkiksi **Rogersin** ja **Pianon** ehdotus Centre Pompidou -näyttelykeskukseksi vuonna 1972. Se, mitä 7 näkökulmaa -näyttelyn arkkitehtisukupolvi onnistui mielestäni lisäämään ajan hightech-eetokseen, on yksityiskohtien herkkyyks, suurempi typologinen kekseliäisyys ja lämpimämpi materiaalivalikoima.

Tulin ajatelleeksi 7 näkökulmaa -näyttelyn merkityksellisyttä vasta Wickberg-esitelmääni valmistellessani, kun pohdin Helsingin nykyaiteen museosta vuonna 1993 käytyä kilpailua. Tulin ajatelleeksi, kuinka **Juha Leiviskän** ehdotus on anteliaan rationaalinen, kun taas **Steven Hollin** ehdotus edustaa rationalisoitua plastisuutta.

Leiviskän ehdotuksen kaksi pääpiirrettä koskevat tapaa, jolla yleisö otetaan vastaan ja huomioidaan sekä aulatilojen massoittelemassa että lehterimäisten näyttelytilojen tasapuolisuudessa rationaalisuudessa, joustavuudessa ja luonnonvalon käytössä. Hollin ehdotuksessa tärkeintä on tapa, jolla rakennusmassaa on taivutettu kohti Eduskuntataloa, sekä sisätilojen ja kulkuväylien plastinen dynaamisuus. Leiviskän suunnitelmassa on yleisölle tarkoitettu julkinen sisätila, kun taas Hollin suunnitelman sisätila on yhtä jatkuvaa liikettä.

Miten moderni traditio voi tänään, ja millainen olemus sillä on nykyisessä kulttuurisessa muodossaan? Olette määritellyt modernin tradition muun muassa "nykyaikaiseksi, mutta samalla myös ei-reduktiiviseksi arkkitehtuurikulttuuriksi".

– Modernin tradition määritelmäni asettaa kaksi kiistanalaista kysymystä: a) mitä tarkoitamme sanalla *nykyaikainen* ja b) mitä

KUKA?

- > Kenneth Frampton, syntynyt 1930 Wokingissa Britanniassa
- > Valmistunut arkkitehdiksi 1956, Architectural Association, Lontoo
- > Toiminut Ware Professor of Architecture, Columbian yliopisto, New York, vuodesta 1974
- > Tehnyt useita vierailuprofessuureja maailman johtavissa arkkitehtuuriyliopistoissa
- > Vieraillut aiemmin Suomessa mm. keynote-puhujana toisessa Alvar Aalto -symposiumissa vuonna 1982
- > Lukuisia jäsenyyksiä arkkitehtuurikiipailujen ja -palkintojen tuomaristoissa, mm. Les Arts Gstaad -kulttuurikeskus, Gstaad, Sveitsi (2010), Plaza de Memoria, Lima, Peru (2010), World Monument Fund Modernism Prize (2010, 2008) ja Varsovan Puolan juutalaisen historian museo (2005)
- > Tunnetuimpia teoksia essee "Towards a Critical Regionalism: Six Points for an Architecture of Resistance" teoksessa *The Anti-Aesthetic: Essays on Postmodern Culture* (toim. Hal Foster 1983; julk. suomeksi *Abacus 1: Historismi* -kirjassa, toim. Riitta Nikula, Rakennustaiteen museo 1989), *Modern Architecture: A Critical History* (1980, 4. laitos 2007) sekä *Studies in Tectonic Culture: The Poetics of Construction in Nineteenth and Twentieth Century Architecture* (1995)

MODERNIN KÄSITE SAA MINUT TUNTEMAAN OLONI YHÄ HANKALAMMAKSI.

ei-reduktiivinen tässä yhteydessä tarkoittaa? Tulin Wickberg-esitelmääni kirjoittaessani entistä tietoisemmaksi siitä, kuinka paljon valistusajalta peräisin oleva edistysusko on alkanut peittää modernin, moderniteetin ja modernisaation ideaa ja ideaalia, etenkin siinä mielessä, ettei tuosta edistyksen ajatuksesta voida enää vakuuttavasti pitää kiinni.

On mainittava kaksi kirjoitusta, jotka ovat saaneet minut vakuuttuneeksi tästä epämurkavasta totuudesta: **Gianni Vattimon** *The End of Modernity* (1985) sekä **Bruno Latourin** *We Have Never Been Modern* (1991). Minulta on tilattu uusi, laajennettu versio *Modern Architecture: A Critical History* -kirjasta, johon olisi tarkoitus sisällyttää uusinta arkkitehtuuria eurosentrisen maailman ulkopuolelta Aasiasta, Australiasta, Amerikoista, Afrikasta ja Lähi-idästä. Modernin käsite saa minut tuntemaan oloni kuitenkin yhä hankalammaksi.

Vattimon siteeraama **Arnold Gehlen** ja hänen posthistoria-käsitteensä ovat vaikuttaneet minuun kenties kaikkein eniten. Vattimon mukaan modernin olemus tulee näkyväksi vasta silloin, kun se etääntyy meistä. Gehlen puhuu edistyksen liudentumisesta ja tyhjentymisestä tieteessä, teknologiassa, teollisuudessa ja taiteissa. Tässä näkyy Vattimon ajattelun postmoderni syvämerkitys, kun hän ulottaa sen yli kulttuurisen muoti-ilmiön. Latouria voidaan pitää vielä tätäkin radikaalimpana ajattelijana.

Menneisyyden läsnäolo

1900-luvun loppupuolen modernismia koskevasta lausunnoistanne päätellen suhtaudutte postmodernismiin, tai ainakin niin sanottuun postmoderniin klassismiin ja amerikkalaiseen populismiin, pääosin "nostalgisena kitschinä" ja jonakin sellaisena, joka saa arkkitehtuurin "rappeutumaan joutavanpäiväiseen tunteiluun" (nämä sitaattit ovat Modern Architecture and the Critical Present -julkaisustanne vuodelta 1982). Näetkö postmodernissa kritiikissä mitään rakentavaa?

– Olen käsittäkseni jo tullut jakaneeksi ajatuksen postmodernin olotilan väistämättömyydestä: kaikki, mitä olen ikinä kirjoittanut, lienee säilyttään postmodernia. Uuden postmodernin tietoisuuden rakentavin piirre taitaa olla parhaiten kiteytetty vuoden 1980 Venetsian biennaalin iskulauseessa "Menneisyyden läsnäolo". Tämä merkitsee toisin sanoen täydellistä kumousta ajallisessa tietoisuudessamme eli vaikkapa siinä, että tajuamme modernismin juurien olevan renessanssissa.

Monet kirjanne ja kirjoituksenne ovat jättäneet lähtemättömän vaikutuksen ymmärrykseemme modernin arkkitehtuurin

historiasta. Suomalaisarkkitehdeille tutuimpia lienee Modern Architecture: A Critical History, jota käytetään yhä yliopistojemme oppikirjana. Mikä sai teidät alun perin kirjoittamaan tämän historiikin, ja mikä johti lisäämään teoksen kolmanteen laitokseen vaikutusvaltaiseksi osoittautuneen luvun reflektiivisestä arkkitehtitoiminnasta Suomessa, Ranskassa, Espanjassa ja Japanissa?

– Opiskelin arkkitehdiksi Lontoon Architectural Association -koulussa vuosina 1950–1956. Sillä, että vetäydyin opetuksen, kirjoittamisen ja arkkitehtuurin historian pariin, oli elämälleni ratkaiseva merkitys.

Ensin ryhdyin brittiläisen AD-lehden toimitussihteeriksi vuonna 1962 Lontoossa. Toinen käännekohta oli se, kun muutin Yhdysvaltoihin vuonna 1965 ja asetuin New Yorkiin ja Columbian yliopistoon pysyvästi vuonna 1977. **Robin Middleton** pyysi minua kirjoittamaan *Modern Architecture: A Critical History* -kirjan vuonna 1970. Urakka vei minulta koko vuosikymmenen, ja suurimmat vaikutteeni sain **Siegfried Giedionilta** ja **Reyner Banhamilta**.

Olen vasta äskettäin tajunnut, että kirjan kolmannessa laitoksessa vuonna 1992 esiin nostamani ajatus modernin projektin ilmeisestä jatkuvuudesta Suomessa, Ranskassa, Espanjassa ja Japanissa perustui jokaisen maan kohdalla havaitsemaani mutta hieman eri aikoihin ajoittuneeseen valtiolliseen ohjaukseen. Suomessa ja Japanissa tämä alkoi näkyä jo 1950-luvun alussa, Ranskassa ja Espanjassa 1970-luvulla. Tilanne on näissä maissa sittemmin täysin muuttunut.

Termi "reflektiivinen arkkitehtitoiminta" (*reflective practice*), tulee **Donald Schönin** vuonna 1983 ilmestyneestä kirjasta ja viittaa niin sanottuun vapaaseen ammattilaiseen, joka käy itsetietoista keskustelua ympäröivän yhteiskunnan kanssa.

Periferian kulttuuriset vastavoimat

Erinomaisesti ajoittuneen Towards a critical regionalism -esseenne perusteella kriittisen regionalismin käsite palveli ainakin kahta hyödyllistä tavoitetta: Se auttoi havaitsemaan vaihtoehtoja kansainvälisen tyylin umpikujalle. Toisaalta se hedelmöitti modernistista arkkitehtuuria paikkaan ja perinteeseen liittyvillä arvoilla ilman, että oli sitouduttava postmoderniin kansanomaisuuteen. Jos teemaa tarkastelee nykypäivän globalismin näkökulmasta, onko autenttista regionalismia olemassa? Mikä muodostaa keskustan, ja minne sijoittuu periferia?

– Varsinainen ydinkäsite "kriittinen regionalismi" on peräi-

ANNE KINNUNEN

ANNI VARTOLA

Rainer Mahlamäki (vas. kuva) ja Juha Leiviskä (oik.) osallistuivat vilkkaaseen keskusteluun nykyarkkitehtuurin mahdollisuuksista.

sin Alexander Tzonisin ja Liane Lefevren käännteentekeväs-
tä esseestä *The Grid and the Pathway* vuodelta 1981. Käsitteen
merkitys ei ole sittemmin juurikaan muuttunut, ainakaan sikäli
kuin ymmärrämme sen viittaavan vastavoimaksi muodostu-
vaan kulttuuriseen ilmiöön, joka ilmenee jossakin, mitä kut-
summe periferiaksi, tai sikäli kuin keskustan ja periferian välis-
tä dialogia yhä esiintyy. Itse uskon näin, etenkin jos asetamme
sen vastakkain arkisen, yleismaailmallisen, barbaarisen tuotan-
non kanssa tai kansainvälisten, tunnettujen tähtiarkkitehtien
voittokulun kanssa.

Herkkää ja täsmällisen tarkasti mukautettua arkkitehtuu-
ria löytyy yhä kaikilta maailman geneerisesti perifeerisiltä kol-
kilta: vaikkapa Etelä-Aasiasta, Australiasta, Latinalaisesta
Amerikasta, Kiinasta ja Kanadasta. Näin on, vaikka keskustan
ja periferian välinen jako itsessään on liikkuva, monimuotoi-
nen ja muuntuva, minkä toinkin esille, jopa korostetusti, jo
vuoden 1983 esseessäni.

Mitä ajattelette teknologisesta edistyksestä ja sen vaikutuk- sista arkkitehtuuriin?

– Uskomme digitaalisen teknologian kehityksen myönteisiin
vaikutuksiin on mielestäni kohdistettu väärin. Osittain tämä
johtuu posthistoriaan liittyvistä syistä, toisin sanoen edellä
viittaamastani edistykseen tyhjentyä. Lisäksi meidän ei
tarvitse kuin katsoa Hiroshimaan, Auschwitziin tai siihen valta-
vaan muovijätesaareen, joka kelluu valtameressä kuin jonkin-
lainen petrokemiallinen Atlantis, alkaaksemme vakavasti epäil-
lä uuden tekniikan ennalta määrätyn kehityskaaren hyvyttä.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että meidän pitäisi taan-
tua edistykseen vastustajiksi. Latourin korostama hybridisyys
on tässä suhteessa ratkaisevaa.

Mitä tulee uusiutuviin luonnonvaroihin ja rakennusten
energiataseeseen, pidän kestävän metsänhoidon tuottamaa
puuta aivan huippumateriaalina ja Suomen kannalta erin-
omaisena mahdollisuutena. Teknologisen edistykseen hyöty
on joiltain osin myös kiistatonta, ajatellaanpa vaikka ham-
maslääketiedettä tai mikrokirurgisia tähestysleikkauksia.
Eliölajien kohtalon kannalta kehitys on kuitenkin kaikkea
muuta kuin suotuisaa.

Kaiken nielevä kitsch

***Arkkitehtuurista keskusteltaessa päädytään usein etsimään
tasapainoa oman aikakauden ilmaisun ja ajattomuuden ta-
voittelun välillä. Samantyyppinen perusongelma koskee alan
yhteiskunnallisten ja eettisten velvoitteiden ja arkkitehtuurin
taiteellisen autonomian välistä tasapainoa. Miten näette ra-
joja rikkovan avantgarden, puhtaan uutuuden ja yksilöllisen
ilmaisukyvyn sopivan modernismiin ja etenkin suomalaiseen
arkkitehtuuriin?***

– Clement Greenbergin essee *Avantgarde ja kitsch* vuodel-
ta 1938 on minusta yhä uraauurtava teksti. Hän muotoilee
ajatuksen jokaisen taiteenlajin omaa autonomiaa vaalimal-
la avautuvasta mahdollisuudesta ”viivyttää vääjäämätöntä”.
Ongelma on kuitenkin siinä, että uus-avantgarde, tai pikem-
minkin trans-avantgardeksi kutsuttava ilmiö, on itse hiljalleen
muuttunut näyttäväksi kitschiksi.

Tämä näkyy erityisen selvästi tiettyjen tähtiarkkitehtien tuo-
tannossa, jossa rakennettu kulttuuri on käsitetty arkkitehtuurin
mahdollisuudeksi heittäytyä tekemään plastisia, mukaesittäviä
jättiläistaidekappaleita, ekstramuseologista taidetta suorassa
kilpailussa taidetta taiteen vuoksi -ajatuksen kanssa. Speaktaak-
kelikeskeinen suuntaus vallitsee nykyään todennäköisesti aivan
kaikkialla, eikä Suomi ole tässä suhteessa sen immuunimpi ky-
seiselle arkkitehtuuri-ilmiölle kuin muutkaan maat.

***Luentonne kuvaili modernismia keskeneräisenä projektina.
Mikä tämän projektin lopullinen päämäärä on, ja mitä aske-
lia meidän tulisi ottaa – etenkin Zygmunt Baumanin sanoin
”notkean modernin” aikamme näkökulmasta – saadaksem-
me projektin päätökseen?***

– Tällä hetkellä on valitettavan ilmeistä, ettei keskeneräinen
modernin projekti, ainakaan kollektiiviseen vapautumiseen
ja tasa-arvoistumiseen eli eurooppalaisen valistusaatteen pe-
rimmäisiin pyrkimyksiin viittaavassa mielessä, tule koskaan
toteutumaan. Projektin toteutuskelvottomuus johtuu itse asi-
assa juuri tuosta Baumanin käsittelemästä, ikuisesti laajentu-
vasta notkeasta, liikkuvasta, likvidistä modernisuudesta. Se,
mitä minun mielestäni arkkitehtuuriin jää jäljelle, on hajanai-
sia mahdollisuuksia viivyttää vääjäämätöntä.

Anni Vartola

ARKKITEHTUURITUTKIMUS puntarissa

Muuttuva maailma tarvitsee uudenlaisia näkökulmia siihen, kuinka arkkitehtuuria voi ja kannattaa tutkia. Tieteellistä ja taiteellista puolta tulee sovittaa yhteen ja tutkimuskulttuuria kehittää alan ominaisluonnetta tukevaksi.

”

VANHAKANTAISET TIEDEKÄSITYKSET
UHKAAVAT PITKÄLLÄ AIKAVÄLILLÄ
KOKO ARKKITEHTIKOULUTUKSEN
TAITEELLISTA LAATUA.

Aalto-yliopiston arkkitehtuurin laitoksen kolmas vuotuisen tutkijataapaaminen houkutteli paikalle lähes 40 arkkitehtuurin tutkijaa, jatko-opiskelijaa ja jatko-opintoja harkitsevaa. Tapahtuma oli vapaamuotoinen keskustelutilaisuus, jollaisia laitos on alkanut järjestää tutkimukseen ja jatko-opintoihin liittyvistä ajankohtaisista aiheista.

Tapaamisten tarkoituksena on jakaa tietoa tutkimustyön tukitoimista ja julkaisukanavista sekä tarjota mahdollisuuksia keskusteluun, verkostoitumiseen, uusien ideoiden kehittelyyn ja arkkitehtuurin tutkijayhteisön kehittämiseen.

Tämänkertaisessa tapaamisessa keskusteltiin arkkitehtuurin taiteellisen tutkimuksen mahdollisuuksista sekä tutkijan työhön kuuluvista käytännön asioista.

Vapauksia ja velvollisuuksia

Iris Humala ja Antti Ruotoistenmäki Aalto-yliopiston tutki-

mus- ja innovaatiopalveluista kertoivat erilaisista tutkimuksen rahoitusmahdollisuuksista niin suurten hankkeiden kuin yksittäisen jatko-opiskelijan näkökulmasta. Taiteiden ja suunnittelun korkeakoulun tohtoriohjelman suunnittelija **lina Kohonen** ja asiantuntija **Pia Sivenius** kertoivat tohtoriopintojen rakennetta ja laajuutta sekä tutkimuksen julkaisukanavien hakumenettelyjä.

Aalto-yliopiston tutkimus- ja innovaatiopalveluiden tekijänoikeusasiamies **Maria Reh binder** puolestaan valaisi taiteellisen työn ja tutkimuksen tekijänoikeuksia. Hän kertoi keinoista tarkistaa akateemisen tekstin alkuperäisyyttä ja plagiointia.

Muotoilun laitoksen tohtoriopiskelija, keraamikko **Camilla Groth** esitteli kulttuurisen muotoilututkimuksen alaan kuuluvaa väitöskirjatyötään. Groth on tutkinut keraamikon työskentelyprosessia analysoimalla muun muassa omia aistihavaintojaan dreijausprosessin aikana. Grothin vakuuttava puheen-

vuoro tarjosi raikkaan näkökulman taiteellisen tutkimuksen metodeihin ja erilaisiin tiedon tuottamisen keinoihin.

Tekniikka ja taide nokikkain

Vilkkainta keskustelua käytiin arkkitehtuuritutkimuksen luonteesta. Arkkitehti **Saija Hollmén** esitteli nykyistä koulutuspoliittista lainsäädäntöä, jossa arkkitehtuuri ja maise- ma-arkkitehtuuri luokitellaan tekniikan aloihin. Muissa yhteyksissä valtioneuvosto näkee arkkitehtuurin ja maisema- arkkitehtuurin taiteen ja kulttuurin aloina.

Näin ollen rakennustaiteen väitöskirjatutkimusta voi nykyään tehdä vain tieteellisistä lähtökohdista: taiteellisia osioita sisältävä tohtorintutkimus on alalla lainsäädännöllisesti mahdoton.

Ristiriitainen tilanne herätti kysymyksen, tulisiko lakia muuttaa ja tulisiko arkkitehtuuri määritellä taiteen aloihin myös koulutuspoliittisessa lainsäädännössä. Puhtaan tieteen ihanteet eivät kuulu taiteellista kehittymistä ja käytännön suunnitteluosaamista korostavaan arkkitehtikoulutukseen. Kapeakatseiset ennakkoluulot taiteellista tutkimustyötä kohtaan ja vanhakantaiset tiedekäsitykset uhkaavat pitkällä aikavälillä koko arkkitehtikoulutuksen taiteellista laatua.

Keskustelupuheenvuoroissa pidettiin tärkeänä, että arkkitehtuuritutkimusta kehitetään nykyistä laaja-alaisemmaksi ja monimuotoisemmaksi. Uusista akateemisen arkkitehtuuritutkimuksen muodoista on runsaasti innostavia kansainvälisiä esimerkkejä.

Taiteiden ja suunnittelun korkeakoulun dekaani **Anna Valtonen** korosti laitoksen omaa roolia alan tutkimuskulttuurin muutoksessa: lakeja voidaan muuttaa ja tutkimuksen puitteita kohentaa, mutta viime kädessä vastuu tutkimuksen kehittymisestä lepää arkkitehtikunnan, arkkitehtuurin tutkijoiden ja alan tutkimusinstituuttien harteilla.

Viimeisen esityksen piti arkkitehtuurin laitoksen uusi professori, rakenteiden suunnittelua opettava **Toni Kotnik**. Hänen puheenvuoronsa käsitteli arkkitehtuuria muutoksen äärellä ja pohti muun muassa tietokonelaskentaa, proseduraalista ajattelua ja matemaattista mallinnusta suunnittelussa. Kotnik tähdensi ketterän ajattelun tärkeyttä informaatioajan toimintakulttuurissa.

Arkkitehti **Miika Liukka** kommentoi osuvasti, että professori Kotnikin puheenvuoro korosti suunnittelua tutkimuksen kautta, ei iinkään tutkimusta suunnittelun kautta.

*Saija Hollmén
Anni Vartola*

PÄÄSUUNNITTELIJAN ajankohtaispäivä

2.12.2015 Sokos Hotel Ilves, Tampere

Päivityskoulutus on suunnattu pääsuunnittelijan pätevyyden omaaville ja muille aiheesta kiinnostuneille. Koulutuksen järjestävät yhteistyössä SAFA ja RIL.

OHJELMASSA on ajankohtaiskatsaukset muun muassa seuraavista aiheista:

- **Muutokset määräyksissä** (MRL, MRA ja uudet asetukset)
- **KSE pääsuunnittelun näkökulmasta**
- **Pääsuunnittelijan vastuu hankkeen muita osapuolia kohtaan ja mahdollisuudet vastuun rajoitukseen;**
pääsuunnittelun viimeaikaiset oikeustapaukset
- **Pääsuunnittelun case.**

Osallistumismaksut:

Osallistumismaksut koulutukseen osallistuville:

- RILin, SAFAn ja SION jäsenet: 340 euroa + alv. 24 %
- muut: 410 euroa + alv. 24 %

Osallistumismaksu sisältää ohjelmaan merkityt tarjotut sekä opetusmateriaalin.

Ilmoittautumiset:

Koulutukseen on ilmoittauduttava viimeistään kaksi viikkoa ennen tilaisuutta osoitteessa: www.safa.fi tai www.ril.fi

Peruutukset veloituksetta viimeiseen ilmoittautumispäivään mennessä, sen jälkeen veloitetaan peruutuskuluina 50 % osallistumismaksusta.

LISÄTIETOA JA KOULUTUSOHJELMA:

www.safa.fi tai koulutusvastaava Pia Selroos,
pia.selroos@safa.fi, puh. 041 528 2952 tai
koulutussihteeri Kirsti Tikkanen,
kirsti.tikkanen@ril.fi, puh. 040 7433 474

Kaupunki uudistuu

Kaupunkitutkijoilla on ollut tänä vuonna jo kahdesti mahdollisuus kokoontua Tampereelle: keväisten kaupunkitutkimuspäivien lisäksi syyskuussa järjestettiin kaksipäiväinen kansainvälinen konferenssi, Re-City.

Konferenssi oli osa kahdeksatta kertaa järjestetyn Tampereen Arkkitehtuuriviikon tapahtumia.

Tampereen teknillisen yliopiston ja Tampereen yliopiston yhdessä järjestämä tapahtuma kokosi keskustan Linna-rakennukseen kaupunkitutkijoita 35 eri maasta. Osallistujat edustivat useita eri aloja: kaupunkisuunnittelua, arkkitehtuuria, liikennesuunnittelua ja logistiikkaa, kaupunkihistoriaa, taloustiedettä, valtiotieteitä, yhteiskuntatieteitä ja humanistisia tieteitä.

City regeneration -teemaisessa konferenssissa katsottiin erityisesti tulevaisuuteen ja painotettiin monialaista yhteistyötä. Ulkomaisina keynote-puhujina esiintyivät **Robert Beau-**

regard (Columbian yliopisto, Yhdysvallat), **Albena Yaneva** (Manchesterin yliopisto, Englanti) ja **Ali Madanipour** (Newcastlen yliopisto, Englanti).

Taantumista ja väliaikaisuutta

Robert Beauregardin esitys käsitteli taantuvia kaupunkeja. Hän kyseenalaisti kaupunkien usein käyttämän kasvustrategian, jossa menestymisen aineksia haetaan suurista hankkeista, kuten urheiluareenoista tai kevytraiteista. Kaupunkien asukkaat pääsevät harvoin osallistumaan näihin suuriin hankkeisiin.

Sen sijaan hän peräänkuulutti *right-sizing*-strategiaa. Oikean kokoiset projektit ovat tässä strategiassa pienimittakavaisia ja arkisia, kuten yhteisöpuutarhoja, leikkikenttiä, asuinalueiden kunnostusta tai pienimuotoista yritystoimintaa. Asukkaat pääsevät mukaan tällaiseen pienten askelten toimintaan. Kyse on kuitenkin sisäänpäin kääntyvästä strategiasta, joka ei auta kaupunkia solmimaan ulkopuolisia yhteyksiä. Globaalissa maailmassa verkostoituminen olisi tärkeää.

Kaupunkikiertoajelulle osallistunut joukko Finlaysonin entisessä tehdasmiljöössä ja Pispalan portailla (oikeanpuoleinen sivu).

KUVAT: ARTO JALONEN

Reima ja Raili Pietilän Kalevan kirkon sisätila hiljensi konferenssiväen.

TEHDASALUEEN UUDELLEENKÄYTTÖ ON EDUSTAVA ESIMERKKI UUDISTUMISEN MAHDOLLISUUKSISTA.

Albena Yaneva tarkasteli esityksessään arkkitehtuurin ja politiikan kytköksiä. Esimerkkikohteena oli Bolšoi-teatterin restaurointiprosessi, jota koskevaa keskustelua oli kartoitettu opiskelijatyönä. Projektissa todettiin, että politiikkaa tuotetaan samalla, kun kaupunkia rakennetaan.

Ali Madanipour tarttui väliaikaisen ja paikallisen urbanismin käsitteisiin. Toisessa pilkotaan aika pienempiin yksiköihin, toisessa puolestaan paikka. Molemmilla on hänen mukaansa kuitenkin loppujen lopuksi melko konservatiivinen suhde muutokseen.

Väliaikaisuus oli esillä myös Helsingin kaupungin tietokeskuksen johtajan **Timo Cantellin** pop-up-kulttuuria käsittelevässä esityksessä. Tampereen yliopiston kansainvälisen historian professori **Marjaana Niemi** puolestaan pohti kaupunkien elvyttämistä historiaan peilaten, esimerkkinään Birminghamin kaupunki. **Hille Koskela** Turun yliopistosta antoi ajattelamisen aihetta urbaania kontrollia ja vapautta rinnastavilla esimerkeillään. Turvallisuus saattaakin joskus muuttua vastakohdakseen.

Uudistumisen malliesimerkki

Uusiutumisen problematiikkaa tarkasteltiin myös useissa konferenssisitelmässä. Näkökulma oli kansainvälisen osallistujajoukon ansiosta varsin globaali. Esitelmissä keskusteltiin ympäristön merkityksestä kulttuurimuistin muotoutumisesta, tutustuttiin spontaanin kansalaisaktiivisuuden alulle panemisiin kaupunkiympäristön muutoksiin sekä pohdittiin historialli-

sen jatkuvuuden erilaisia ilmenemismuotoja ja ylipäänsä ajan näkymistä ympäristössä. Myös tulevaisuuteen katsottiin esimerkiksi esittelemällä uusia työkaluja tiivistyvien keskustojen vertikaalisen kasvun hallintaan.

Seminaariin kuuluvalla kaupunkikiertoajelulla tutustuttiin kuuluisiin tamperelaisiin arkkitehtuurikohteisiin. **Reima ja Raili Pietilän** Kalevan kirkon sisätila hiljensi konferenssiväen, ja Pispalassa sekä käveltiin ylös alas portaita että ihailtiin kahden järven näkymiä. Kierros päättyi tamperelaisen teollisuusmiljööön äärelle Finlaysonille, missä halukkaat saattoivat jäädä kuuntelemaan Arkkitehtuuriviikon peliaiheista pecha kuchaa vanhaan tehdashalliin.

Finlaysonilla konkretisoitui seminaarin teema *city regeneration*. Tehdasalueen uudelleenkäyttö on edustava esimerkki uudistumisen mahdollisuuksista. Erikokoiset teollisuustilat ovat ehtineet olla monenlaisten yritysten kasvualusta: tiloja on löytynyt niin elokuvateatterille, ravintoloille, museolle kuin opetuskäyttöönkin.

Seuraava konferenssi on suunnitteilla kahden vuoden päähän. Konferenssiteemojen ideointityöpajassa toivottiin teorian ja käytännön sujuvaa yhdistämistä, yhä globaalimpaa näkökulmaa, virtuaalisen urbanismin käsittelyä ja suunnittelun roolin pohdintaa. Mitä voimme oppia epävirallisesta kaupunkikehityksestä? Miten parannetaan suunnittelua suunnittelemattomuuden avulla? Muun muassa näihin kysymyksiin pyritään vastaamaan vuoden 2017 konferenssissa.

Minna Chudoba

Vuorovaikutuksen taikaa Tampereella

Tampereen Arkkitehtuuriviikko järjestettiin elo-syyskuun vaihteessa kahdeksatta kertaa. Teemana oli tällä kertaa SAFAn teemavuoden mukaisesti vuorovaikutus.

Suurin osa Arkkitehtuuriviikon ohjelmista sijoittui Finlaysonin vanhalla tehdasalueella sijaitsevalle TR1 Taidehallille. Tampereen kaupungin tilakeskus on vuokrannut sen tiloja kuluvan vuoden aikana lyhytaikaisesti ja edullisesti erilaisille yhteisöille.

Järjestämisen ja osallistumisen matala kynnyks

Viikon ohjelma on perinteisesti ollut runsas, ja useat paikalliset toimijat osallistuvat järjestämiseen omilla osatapahtumillaan. Tänä vuonna tapahtuma kasvoi vuorovaikutteisen toiminnan ansiosta kokoaan suuremmaksi. Noin kahdenkymmenen osatapahtuman joukkoon mahtui eri-ikäisille suunnattuja viihteellisiä ja asiapitoisia seminaareja, elokuvailta ja useita työpajoja.

Architecture and Cities in Transition -seminaari järjestettiin vanhassa Finlaysonin tehdashallissa.

KUVAT: SIMO ULVI

Tamperelaista arkkitehtuuria -näyttelyn järjesti Tampereen seudun arkkitehdit.

Hämeenkadulle rakennettu paviljonki toimii myös esiintymislavana.

TamSAFA-paikallisosasto järjesti *Tampereolaista arkkitehtuuria* -näyttelyä, joka yllätti suosiollaan – näyttelyssä olisi ainesta perinteeksi. Paikalliset toimistot tuottivat siihen sisältöä omista töistään. Konstailematon näyttely on näppärä arkkitehtuurin tunnetuksi tekemisen väline ja samalla paikalliselle ammattikunnalle matalan kynnyksen mahdollisuus osallistua tapahtuman järjestämiseen.

Mediassa ja katukuvassa näkyvin osa ohjelmaa oli Hämeenkadulle sijoitettu puurakenteinen paviljonki Pauhu. Se suunniteltiin ja toteutettiin arkkitehtiopiskelijoiden työpajassa, jota ohjasi arkkitehti **Toni Österlund**. Paviljonki toimii kaikille kaupunkilaisille avoimena esiintymispaikkana vuoden 2016 loppuun saakka. SAFAn ja Tampereen kaupungin lisäksi paviljongin rakentamista tuki yli 15 paikallista toimijaa materiaali- ja rahalahjoituksin sekä palveluin.

Seminaari täydelle salille

Viikon päätaphtumaan, *Architecture and Cities in Transition* -seminaariin, osallistui tänä vuonna yli 250 vierasta: kaikki vanhaan TR1-tehdashalliin tuodut penkkirivit täyttyivät. Seminaarin yhteydessä järjestettiin jo toista kertaa minimessut, jotka houkuttelivat paikalle laajan kirjon arkkitehteja palvelevia yrityksiä.

Seminaarin esiintyjät olivat löytäneet teemaan oman näkökulmansa. Tekniikan tohtori **Kaarin Taipale** korosti ikonisten rakennusten roolia niiden kaupunkien brändäystavoitteissa, jotka toimivat globaalissa kilpailutilanteessa. Hän suhtautui kuitenkin epäilevästi franchising-ketjujen kykyyn vastata tarpeeseen.

Arkkitehti **Paul Ehret** toi esiin arkkitehdin digitaalisen työympäristön ominaisuuksia, joita hyödynnetään vuorovaikutuksessa suunnittelijoiden kesken ja käyttäjien kanssa. Studio Puiston osakas, arkkitehti **Heikki Riitahuhta**, puolestaan kertoi toimistonsa käyttäjälähtöisestä työskentelytavasta.

Professori **Ali Madanipour** korosti hienotunteisesti viestityn tilahierarkian merkitystä kaupunkiympäristön laatutekijänä. OMA:n osakas **David Gianotten** toi esille toimistonsa onnistumiset vuorovaikutuksen mahdollistavien rakennusten toteuttamisessa.

Kaikkiaan tämän vuoden Arkkitehtuuriviikko osoitti, että yhä monimutkaisemmaksi kehittyvä rakennettu ympäristö ja sen tuotantoprosessit ovat hallittavissa lisäämällä vuorovaikutusta.

Tuomo Joensuu

Tänä vuonna kaikki seminaarin esitykset videoitiin: videot ovat katseltavissa tapahtuman Youtube-kanavalla osoitteessa: bit.ly/tamperearchitecture.

heimtextil

Uusia näkökulmia sisustusprojektiin.

contractcreations

Tutustu hotellien ja muiden julkisten kohteiden innovatiivisiin sisustusmateriaaleihin ja -tekstiileihin. Seuraa oheisohjelmaa, joka paneutuu tekstiilialan ajankohtaisiin asioihin. Perekdy kauden 2016/2017 kansainvälisiin trendeihin, jotka Heimtextilin Theme Park esittelee teemalla "Well-Being 4.0". Tämän mahdollisuuden arkkitehteille, sisustajille ja projektisuunnittelijoille tarjoaa vain Heimtextil, projektisisustamisen suurin kansainvälinen tapahtuma – vuonna 2016 tiistaista perjantaihin.

Lisätietoja ja liput:
heimtextil.de/contract
info@finland.messefrankfurt.com
Puh. 040 544 5577

UUTTA:
tiistai–perjantai
12. – 15. 1. 2016

messe frankfurt

Avoin ranta luo mahdollisuuksia

Miten Helsingin rannoille syntyy lisää toimintaa?

Millaista uusi toiminta voisi olla? Helsingin kaupunkisuunnitteluviraston seminaarissa ideoitiin uutta meren äärelle.

Rantaviivan avaaminen on ollut jo pitkään Helsingin kaupunkisuunnittelun periaatteena. Julkista tilaa ovat Helsingissä paitsi rannat myös meri. Kehittämisessä tarvitaan herkkyyttä ja mittakaavan tajua. Helsingissä on sekä rakennettua, urbaania rantaa että vapaata luonnonrantaa. Suunnittelussa on oleellista tunnistaa erilaisten paikkojen arvo.

Avoimessa *Lisää elämää rannoille* -seminaarissa kuultiin useita näkökulmia toimintaan meren äärellä: mitä tehdään jo nyt ja mitä tulevaisuudessa voidaan yhdessä tehdä sen eteen, että rannoilta löytyy monenlaisille toiminnoille suotuisia paikkoja.

Pienin askelin kohti urbaania

Kaupunkisuunnitteluviraston päällikkö **Mikko Aho** kuvasi Helsingin elävän vahvaa urbanisoitumisen aikaa. Kaupunkilaiset ottavat tilaa haltuunsa, ja suunnittelun tehtävä on luoda sille edellytyksiä, ei esteitä. Tärkeintä on urbaani elämä, siten tulee tila ja rakennukset. Keskeistä on, että saavutetaan konkreettisia, pieniäkin edistysaskelia – että syntyy paikkoja, kohtaamisia ja kaupunkielämää. Kaupunkisuunnitteluvirasto

tutkii, mitä rantojen kokonaissuunnittelussa voidaan tehdä kaupunkilaisten iloksi.

Uusilla alueilla kysyntää luo väliaikaiskäyttö. Näin totesivat Kalasataman projektipäällikkö **Tuomas Hakala** ja aluerakentamispäällikkö **Kari Pudas**. Taloudellisen hyödyn lisäksi syntyy kaupunkikulttuuria ja asukkaat aktivoituvat toimimaan yhdessä. Kaupungin rooli on ennen kaikkea mahdollistava.

Yrittäjän näkökulmasta alueen vetovoima on tärkein tekijä, jota pyritään hyödyntämään, summasi Hernesaareen avautuvan sauna- ja ravintolarakennus Löylyn yrittäjä **Antero Vartia**.

Toiminnalle edellytyksiä

Helsingin rannoille on nopealla vauhdilla avautumassa lisää kahviloita, ravintoloita ja saunoja. Kaupunginkanslian **Marko Härkönen** ja **Elina Siltanen** katsoivat, että sujuvat prosessit ovat oleellisia, jotta kaupunkilaisten ideoita voidaan edistää.

Kiinteistöviraston **Ilkka Aaltosen** mukaan toiminnallisuus olisi syytä ottaa huomioon kaavoituksessa entistä varhaisemmassa vaiheessa. Rantaan toimintaa suunnitteleville yrityksille etsitään sopivaa tonttia usein vasta sitten, kun alue on jo pitkälle rakennettu.

Demos Helsingin **Tuuli Kaskinen** listasi kolme kaupunkielämää kohentavaa käytännön ehdotusta: enemmän luottamusta uusia toimijoita kohtaan, tehokkaampaa tavaroiden ja tarvikkeiden kierrätystä sekä helpommin sähköä saataville tapahtumiin.

Rannat oleskeltaviksi

Rannoilla oleskelusta tulisi tehdä houkuttelevampaa. Rakennusviraston **Tomas Palmgren** kertoi, että oleskelu on julkisten alueiden suosituin käyttömuoto pyöräilyn ja kävelyn lisäksi.

Helsingissä on runsaasti luontopolkuja ja ulkoilusaaria. Mahdollisuus luonnossa virkistytymiseen parantaa elämänlaatua. Rantaan hakeudutaan maiseman vuoksi, ja sitä tulisi varjella, katsoi maisema-arkkitehti **Maija Lounamaa**. Tutkija-tohtori **Lieven Ameel** toivoi rantojen rosoisuuden säilyvän.

Uusina avauksina kuultiin taiteilija **Teresa Dillonin** Urban Hut -projektista. Dillon pyrkii rakentamaan kolmeen rantaan väliaikaisen, ilmaiseksi kaikkien käytössä olevan kaupunkimökin. Metsähallituksen **Minttu Perttula** ja Uusi Kaupunki -kollektiivin **Inari Virkkala** kertoivat puolestaan touko-

KAUPUNKILAISET OTTAVAT TILAA
HALTUUNSA, JA SUUNNITTELUN
TEHTÄVÄ ON LUODA SILLE
EDELITYKSIÄ, EI ESTEITÄ.

kuussa 2016 yleisölle avattavan Vallisaaren kehittämisestä.

Merellä on arvoa myös matkailun näkökulmasta. Sijainti avomeren äärellä erottaa Helsingin monista muista pääkaupungeista. Valteja voivat olla hiljaisuus, rauha, pimeys ja toisaalta valon tuominen rannoille. Visit Helsingin **Maarit Pitkän** kertoi, että ihmisiä kiinnostavat myös aivan arkiset asiat, kuten veneiden kunnostuksen seuraaminen.

Vesi toi elämää Milanoon

Seminaarissa kuultiin terveisiä rantojen kehittämiseen Milanosta. Vuonna 2012 Darsenan alueella ei ollut vedestä tietoaakaan. Satama-allas oli peitetty, ja tilalla oli parkkipaikkoja ja ajoteitä. Vanhat rakenteet olivat kuitenkin näkyvissä ja paikoillaan. Expo Milano -maailmannäyttelyn projektissa päätettiin palauttaa vesi alueelle ja luoda rannoille uutta julkista kaupunkitilaa.

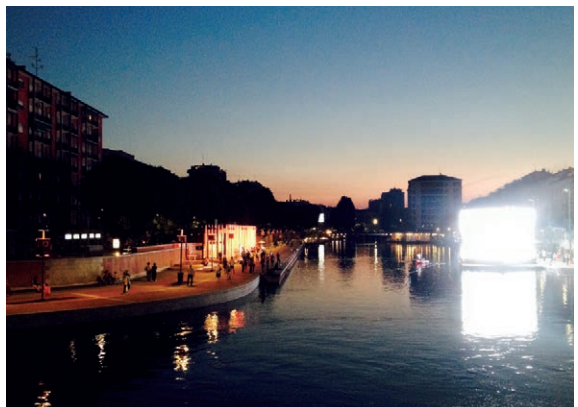
Kaksi tärkeintä uudistusta olivat Piazza XXIV Maggion muutos ja sataman rantapromenadi. Ennen tori oli käytännössä suuri liikenneympyrä. Nyt alueesta iso osa on varattu kävelijöille, kertoi aluetta suunnitellut arkkitehti **Paolo Rizzatto**. Puolitoista vuotta kestäneen rakentamisen aikana syntyi myös kanaalin ylittävä silta, venesatamia, rantapenkereiden tapahtumapaikkoja ja uusi kauppakatu.

Huhtikuussa 2015 projekti oli valmis ja alue avattiin ihmisille. Reaktio oli vaikuttava: vesi oli tullut takaisin. Nyt Darsenaan tullaan oleskelemaan veden lähellä. Siellä järjestetään tapahtumia ja konsertteja. Alueelta löytyy myös kelluvia paviljonkeja ja taidetta.

Milanon esimerkistä nousi kolme viestiä Helsingin kaupunkikehittäjille: Arvostetaan vanhaa kulttuurihistoriaa. Muistetaan, että jos on tarve, löytyy myös mahdollisuuksia. Eikä koskaan aliarvioida ihmisten iloa, kun heille avautuu pääsy veden äärelle.

Meri Louekari ja Marja Lintula
Helsingin kaupunkisuunnitteluvirasto

Lisää elämää rannoille -seminaari järjestettiin 10.9.2015 info- ja näyttelytila Laiturilla. Seminaari oli osa Veteen piirretty viiva -kesänäyttelyä, joka esitteli Helsingin 130 kilometrin rantareittiä ja kokosi kävijöiden kokemuksia rantojen käytöstä. Käyttäjätieto on arvokas osa tulevaa ranta-alueiden kehittämistyötä.

KUVAT: HELSINGIN KAUPUNKISUUNNITTELUVIRASTO

Tulevaisuus inspiroi Tallinnassa

Syyskuinen Tallinnan arkkitehtuuribiennaali TAB katsoi tänä vuonna reippaasti tulevaisuuteen. Arkkitehtuuribiennaalin teemana oli *Isejuhtiv linn* eli ”Itseohjautuva kaupunki”.

Biennaalista ja sen järjestelyistä vastasi Viron arkkitehtuurikeskus. Sillä oli nyt edellytykset järjestää suurin osa tapahtumista saman katon alla. Kaksipäiväinen TAB-symposiumi pidettiin vaikuttavassa Kulttuurikattilassa, jonka suuressa kattilahallissa avattiin myös *TAB-Lab*-niminen näyttely: symposiumi ja näyttely toteutuivat mainiosti rinta rinnan.

Arkkitehtuurikeskuksen ja Viron arkkitehtiiliiton katutason studio ja sivuhuone pelasivat erinomaisesti yhteen suuren kattilahallin kanssa. Myös median edustajia oli ajateltu: oli langaton internetyhteys, ja klubin viereinen huone oli koko ajan käytettävissä. TAB näkyi hyvin myös katukuvassa, ja tapahtumia oli suurellekin yleisölle.

Tapahtuman pääkuraattorina toimi pörröpäinen arkkitehti **Marten Kaevats**, joka on nimetty valtion digitaalisen teknologian neuvonantajaksi. Symposiumin kokoamisesta vastasi

Ivan Sergejev, joka on työskennellyt muun muassa OMA:n toimistossa.

Biennaaliin oli palkattu noin 15 henkeä huolehtimaan suunnittelusta sekä ohjelman, tiedotuksen ja verkkostriimauksen sujumisesta. Lisäksi tapahtumassa työskenteli 80 hyväntuulista vapaaehtoista. Osaaminen olikin monipuolista ja sujuvaa graafista ilmettä myöten.

Kriittiset ja itseironiset luennot

Arvokkuutta symposiumille toi presidentti **Toomas Hendrik Ilves**, joka piti teemaa sivunneen, jonkin verran kriittisen ja varoittavan puheenvuoron. Vaikka uuteen teknologiaan uskotaan ja turvaudutaan, on muistettava myös itseohjautuvuuden, robottien, *machine-to-machine*-toimivuuden sekä tulolaan olevan 5G-verkon kaikenpuolinen haavoittuvaisuus.

Luennoitsijoiden joukossa olivat muun muassa tunnettu tulevaisuusajattelija, professori **Lev Manovich** ja MIT Senseable City Labin johtaja **Carlo Ratti**. Japanilainen **Edward Suzuki** esitteli viisaita, testattua perinnettä lainanneita töitään ja oli sekä vakuuttava luennoitsija että hopeisine hiuksineen kenties symposiumin tyylikkään mies. Suomesta tuulahduksen toi

1.

2.

kulttuuri- ja media-asiantuntija **Jarmo "Elukka" Eskelinen**, ja brittiläistä älykästä ja kriittistä ajattelua esitteli vapaana journalistina ja kirjailijana vaikuttava **Steven Poole**.

Alaotsikolla *Mobility* kuultiin kalifornialaisen arkkitehdin, professorin ja muotoilijan **Steven Diskinin** vaikuttava ja syvälinen puheenvuoro. Itseironisesti hän sanoi, ettei kukaan tänä päivänä jaksa kuunnella yli 17 minuutin esitelmää. Hän piti sellaisen, kuvittaen sanottavansa oivallisesti. Yleisö osoitti suostaan, viesti meni perille.

Kirjo oheisohjelmaa

Monipuoliseen ohjelmaan kuului myös Helsinki–Tallinna-tunnelia pohdiskeleva Talsinki-työpaja, jossa oli mukana Uusi Kaupunki -kollektiivin arkkitehteja. Yhtenä osaohjelmana oli muun muassa arkkitehti ja kirjailija **Hüseyin Yanarin** luento ja työpaja teemalla *Urban meditation*. Hänen piirustuksiaan oli suurennettu *TAB-Lab*-näyttelyyn. Ohjelmassa oli myös kilpailu Viru-aukion uudelleenjärjestelyistä.

Biennaalin päänäyttely *Body Building* järjestettiin Viron arkkitehtuurimuseossa. Näyttely tarkasteli arkkitehtuuria tietynlaisilla rajamailla ja esitteli algoritmien avulla luotuja tilakappaleita.

Kulttuurikattilan pääsisäänkäynnin eteen oli muutamaksi kuukaudeksi pystytetty kuitubetonia hyödyntävä Koda-minitalo. Iltajuhlien aikana se piti ovensa auki aamuviihteen, ja kävijöitä oli sadoittain.

Tapahtuman tunnelma oli alusta alkaen patsastelematon ja hyväntuulinen. *TAB* on silmin nähden kehittynyt merkittäväksi kansainväliseksi arkkitehtuuritapahtumaksi.

Järjestäjien taholla pantiin merkille suomalaisarkkitehtien poissaolo – paitsi esiintyjien osalta. Toivomus, kuten se kohteliaasti ilmaistiin, oli yksiselitteinen: arkkitehtien yhteistyö Itämeren piirissä ei saa jäädä puheen asteelle.

Tarja Nurmi

Katso kaikki symposiumin esitykset:
www.tab.ee.

KUVAT:

1. Koda, kuitubetoninen pikkutalo, sai paljon huomiota. Sen inspiraationa ovat ruotsalaiset 25 neliön Attefallhus-pihaarakennukset.
2. *TAB-Lab*-näyttelyn avajaiset ja symposiumi pidettiin suuressa kattilahallissa.
3. Arkkitehtiliiton ja -keskuksen alakerran sali toimi klubina.
4. Arkkitehtuurimuseon näyttely esitteli muun muassa verkko-maisen struktuurin, jonka on toteuttanut City Form Lab.

3.

4.

Arkkitehtuurin Finlandia -ehdokas Opinmäen koulu kiinnosti varsinkin ulkomaalaisia kävijöitä.

Ovi muistojen ja tarinoiden maailmaan

OpenHouseHelsinki kiinnosti ja puhutti myös tänä vuonna.

OpenHouseHelsinki-kaupunkitapahtumassa järjestetään opastettuja kieroksia sellaisiin paikkoihin, joihin ei tavallisesti pääse: kiinnostaviin sisätiloihin, kaupunginosiin, sisäpihoille sekä uusiin ja vanhoihin arkkitehtuurikohteisiin.

Eliel Saarisen suunnitteleman Marmoripalatsin edessä Kaivopuistossa odotti 500 hengen jono. Jonottaessaan yksi vanhempi kävijä muisteli, että tässä oli aikoinaan hänen neuvolansa, ja toisen kaveri oli aikoinaan käynyt palatsissa asuvan perheen luona leikkimässä.

Vanha kohde loi avautuessaan myös uusia muistoja. Eräs isä poikansa kanssa pysähtyi lähes jokaisen jonon hännillä olevan luona ja kannusti malttamaan jonotta.

Mysteeri arkistossa ja kulttikierros Kalliossa

Suurimmalle osalle kierroksista oli vapaa pääsy, mutta kahdelle kierrokselle osallistujat oli arvottu. Länsimetron ja Kansallisarkiston uumenissa kierteli parikymmentä onnellista arvontavoittajaa.

Kansallisarkisto oli valinnut kierrokselleen kaksi teemaa, *sota ja Helsinki*. Opas oli suunnitellut kokonaisuudet ja tarinat ansiokkaasti. Maan alla arkistoissa tutkittiin vanhaa murhamysteeriä Helsingissä, nähtiin koko Suomen ensimmäinen dokumentti 1300-luvulta sekä tutustuttiin muun muassa **Engelin** alkuperäisiin piirroksiin Senaatintorin rakennuksista.

Tapahtuma tarjosi kävijöille myös mahdollisuuden koontua yhteen ja jakaa tietoja ja kokemuksia paikoista ja rakennuksista. Tarinoiden kautta aukeaa toinen maailma ja rakennukset heräävät elämään uudella tavalla ihmisten mielisä. Esimerkiksi moskeijan tai Irakin tai Venäjän suurlähetystön avaaminen muutti kävijöiden käsityksiä, toi kulttuureja lähemmäksi.

Arkkitehti **Juha Ilosen** luotsaama, kulttisuosiota nauttiva kierros oli maineensa veroinen. Kierroksella käytiin Kallion ja

Sää suosi Suurpellon päiväkodin kierroksella.

Instawalkilla kuljettiin oppaan johdolla Jätkäsaarella kiinnostavia paikkoja kuvaten.

Kehäradan kierroksella innokkaimmat kiersivät koko lenkin.

KUVAT: INKA LAPPALAINEN

PAROC TUO NYT VAAKARAIDAN LIIKE- JA TEOLLISUUSRAKENTAMISEEN!

TARINOIDEN KAUTTA AUKEAA TOINEN
MAAILMA JA RAKENNUKSET HERÄÄVÄT
ELÄMÄÄN UUDELLA TAVALLA IHMISTEN
MIELESSÄ.

Alppiharjun sisäpihoilla ja kaduilla, eikä kahden tunnin kesto olisi riittänyt kovimmille faneille alkuunkaan.

Tänä vuonna ulkokierroksia järjestettiin myös Herttoniemessä, Munkkiniemessä ja Tiiliniemessä. Sää suosi myös Skanskan kanssa tehdyssä Majapajassa puuhastelleita yli 3 000 lasta.

Kaupunki kuuluu kaikille – myös jatkossa

OpenHouseHelsinki paini tänä vuonna isojen rahoitushaasteiden kanssa. Tapahtuman vakiinnuttua jotkin rahoitustahot katsovat, että tapahtuman pitäisi toimia omillaan. Käytännössä voittoa tavoittelemattomalle, ilmaiselle tapahtumalle muun rahoituksen saaminen on haastavaa. Kulttuurille jaossa oleva valtion rahoitusosuus tulee tulevina vuosina vain laskemaan.

Jotain on siis tehtävä ja uusia ratkaisuja löydettävä. Yritysyhteistyötä on kasvatettava ja uusia rahoitusmuotoja mietittävä.

Samalla kun rahoituksen saanti on vaikeutunut, tapahtuman suosio on kasvanut. OpenHouseHelsinki on harvoja tapahtumia, jotka tarjoavat suurelle yleisölle arkkitehtuuriin liittyvää sisältöä. Tavoitteena on ollut kaventaa kuilua arkkitehtien ja suuren yleisön välillä, ja siinä tapahtuma onkin onnistunut erinomaisesti: kävijöitä on kaikenikäisiä ja kaikenlaisia.

Kasvava osallistujajoukko on Helsingissä asuvat ulkomaalaiset ja turistit. Esimerkiksi arkkitehti **Esa Ruskeepää** Opinmäen koulun kierroksella suurin osa kävijöistä oli englanninkielisiä, ja opas ystävällisesti vaihtoikin kierroksen kieltä lennosta.

Kaupunki kuuluu kaikille. Toivottavasti tilojen avaaminen, elämyksien synnyttäminen, uusien muistojen luominen ja vanhojen verestäminen on mahdollista myös tulevina vuosina.

Martta Louekari
tiedottaja, OpenHouseHelsinki

OpenHouseHelsinki-tapahtuman järjestämiseen osallistuivat Skanska, Senaatti-kiinteistöt, SAFA, ATL, Metro, Helsingin kulttuurikeskus, opetusministeriö, Helsingin kaupunkisuunnitteluvirasto, Helsinki Design Week, Vantaan kaupunki ja Alvar Aalto -museo.

PAROC® Delign on innovatiivinen sandwichelementtijärjestelmä, joka häivyttää julkisivuista häiritsevät pystysaumot ja mahdollistaa sauman yli jatkuvan horisontaalisen linjan. Tyylikästä, nopeaa ja heti vesitiivistä!

TUTUSTU UUSIIN MAHDOLLISUUKSIIN JA VOITA LAHJAKORTTI FINNISH DESIGN SHOPIN VERKKOKAUPPAAN **KAMPANJAKOODILLA ARU103**

PAROC.FI/DELIGN

Tarkennuksia FISEn pääsuunnittelijan pätevyuden toteamiseen

Pääsuunnittelijan pätevyuden toteamisen kriteerejä on tarkistettu. Edellytyksenä pääsuunnittelijan pätevyuden toteamiselle on aina, että hakijalla on jo todettuna FISE-pätevyys omalta suunnittelualaltaan.

Hakijan pätevyyttä pääsuunnittelijana ei voida arvioida ennen kuin pätevyys omalla suunnittelualalla on todettu. Vaatimus perustuu maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) pykälään 120 e suunnittelijoiden kelpoisuusvaatimuksista. Sen mukaan pääsuunnittelijan on täytettävä rakennus- tai erityissuunnittelijan kelpoisuusvaatimukset vähintään samalta tasolta kuin kyseisen rakennushankkeen vaativimmassa suunnittelutehtävässä.

Pääsuunnittelijan pätevyuden toteamista hakevilla on 30.11.2015 asti aikaa hakea oman suunnittelualan pätevyuden ja pääsuunnittelijan pätevyuden toteamista samaan hintaan. Marraskuun jälkeen jätettyjen hakemusten osalta veloitetaan erilliset käsittely- ja pätevyysmaksut sekä oman suunnittelualan pätevyuden että pääsuunnittelijan pätevyuden toteamisesta.

Pääsuunnittelijan pätevyuden toteamisen kriteerit ja hakulomakkeet löytyvät osoitteesta www.safa.fi > Koulutus > Suunnittelijapätevyyydet > Pääsuunnittelijan pätevyys tai osoitteesta www.fise.fi.

*Lisätietoa: pätevyyslautakunnan sihteeri
Pia Selroos, pia.selroos@safa.fi*

KOTIMAA

LOKA-MARRASKUU

21.10.2015 klo 17–19

Kampin museoilta

Laituri, Narinkka 2, Helsinki.

Laituria ympäröi useampi kulttuuritoimija. Helsingin taidemuseo ja Amos Andersonin taidemuseo esittelevät toimintaansa ja tulevaisuuttaan.

• laituri.hel.fi

22.10.2015 klo 17.30–22.00

Green Celebration 2015

Vanha ylioppilastalo, Mannerheimintie 3, Helsinki.

Green Building Council Finlandin tapahtumassa juhlistetaan kestävän rakentamisen onnistumisia. Yksi tilaisuuden kansainvälisistä huippupuhujista on Kasper Guldager Jensen tanskalaisesta 3XN-arkkitehtitoimistosta.

• greencelebration.fi

22.–24.10.2015

Arkkitehtuurin tutkimuspäivät

Aalto-yliopisto, Otaniemi, Espoo.

Valtakunnallisten tutkimuspäivien teemana on ARCHI+TECTONICS – Architecture, Communities and Cities under Change.

30.–31.10.2015

The North as a Meaning in Design and Art

Kulttuuritalo Korundi, Lapinkävijäntie 4, Rovaniemi.

Lappi oli Tapio Wirkkalalle läpi elämän tärkeä paikka. Seminaari käsittelee La-

pin ja pohjoisen merkitystä eri taiteilijoiden tuotannolle ja elämälle sekä paikalliselle muotoilu- ja taidekentälle.

• www.korundi.fi

18.–20.11.2015

Kiinteistö-messut

Helsingin Messukeskus, Helsinki.

Kiinteistöjen ylläpidon ja korjausrakentamisen ammattitapahtuma kokoaa alan ammattilaiset ja päättäjät tutustumaan uusiin tuotteisiin, oppimaan uutta ja verkostoitumaan.

• www.messukeskus.fi

NÄYTTELYT

LOKA-MARRASKUU

–30.10.2015

Rautatieaseman puut – puun matka kalusteeksi

Pro Puu -galleria, Satamakatu 2 A, Lahti. Woodism-ryhmä sai suunnittelutehtävän, jonka tavoitteena oli valmistaa erikoisesta puumateriaalista uniikkeja kalusteita ja esineitä hyötykäyttöön.

• www.propuu.fi

–31.10.2015

Città dei morti – Kuolleiden kaupunki

Alvar Aallon ateljee, Tiilimäki 20, Helsinki. Näyttely esittelee Aallon toteutumattomia hautausmaa- ja siunauskappeli-suunnitelmia. Suunnitelmien välityksellä avautuu palanen tuntemattomampaa Aaltoa.

• www.alvaraalto.fi

–1.11.2015

Artifact Beyond – Design in China Now

Designmuseum, Korkeavuorenkatu 23, Helsinki.

Kiinalaisessa nykymuotoilussa yhdistyvät vahvasti käsityötaito ja vanha perinne – muotoilu hätkähdyttää monipuolisuudellaan sekä kekseliäisyydellään.

• www.designmuseum.fi

–15.11.2015

Suomalainen rivitalo – työväenasunnosta keskiluokan unelmaksi

Alvar Aalto -museon Galleria, Alvar Aallon katu 7, Jyväskylä.

Näyttely esittelee kaikille suomalaisille tutun asumismuodon helmet, joissa Aallon ja aikalaisarkkitehtien kädenjälki näkyy vahvana.

• www.alvaraalto.fi

–28.11.2015

Kamppi – IV kaupunginosa

Laituri, Narinkka 2, Helsinki.

Näyttelyssä esitellään Kampin kaupunginosa Baanalta Bulevardille. Näyttelyn ohjelmasta järjestetään keskiviikkoina klo 17.

• laituri.hel.fi

30.10.2015–28.2.2016

STILL / LIFE – Tapio Wirkkala Retrospective Exhibition

Kulttuuritalo Korundi, Lapinkävijäntie 4, Rovaniemi.

Wirkkalan juhluvuoden päänäyttely juhlistaa Wirkkalan pitkää uraa muotoilun ja taiteen saralla. Näyttelyssä nähdään myös suunnitelmia ja projekteja, jotka eivät toteutuneet.

• www.korundi.fi

ULKOMAAT

LOKA-MARRASKUU

–8.11.2015

Two Castles – Idea Competitions of the Narva and Haapsalu Castles

Viron arkkitehtuurimuseo, Ahtri 2, Tallinna, Viro.

Narvan ja Haapsalun linnojen suunnittelu ja uusiokäyttö ovat olleet viime aikoina aiheina arkkitehtuurikilpailuissa. Näyttely esittelee kilpailuehdotuksia.

• www.arhitektuurimuuseum.ee

Ajankohtaista asuntosuunnittelusta

SAFAn rakennussuunnittelun toimikunnan ja ARAn yhteinen seminaari

17.11.2015 klo 8.30–13.00 (Rakennustietosali, Malminkatu 16 A, Helsinki)

Ohjelmassa muun muassa

- erityisryhmäkohteiden suunnittelu
- laskennallinen energiatehokkuus esimerkkikohteissa
- ajankohtaista suunnittelijapätevyyksistä
- asutuskohde-esittelyjä.

Ilmoittautuminen 9.11.2015 mennessä.

Lisätietoja: www.safa.fi

NÄYTTELY TULOSSA

HOITO JA HOIVA

PARANTAVAT TILAT SILLOIN JA NYT

25.11.2015 – 28.2.2016, iso ja pieni näyttelysali

Tervetuloa avajaisiin tiistaina 24.11. kello 18

Valikoima terveydenhuoltoon ja hyvinvointiin liittyviä yleisiä arkkitehtuurikilpailuja vuosilta 1877–2015.

Näyttely toteutetaan yhteistyössä Suomen Arkkitehtiliitto SAFAn kanssa.

NÄYTTELY MUSEOSSA

SUKIYA – JAPANILAINEN TEEHUONE

Avoimena 15.11.2015 asti

Teehuonetta tarkastellaan suhteessa japanilaisen puurakentamisen perinteisiin, työvälineisiin ja tekniikoihin. Konkreettista rakentamista ja käsityötaitoja havainnollistetaan työnäytöksillä.

OHJELMISTO

Osallistuminen tapahtumiin museon sisäänpääsyt hinnalla 8/4/0€

Keskiviikko 21.10. kello 18, luento

Jukka-Pekka Suvala ja Jukka Niskanen:

Monialainen suunnitteluprosessi on osa kotimaista puusaamista

Luennolla suunnitteluprosessin lähtökohdista ja monialaisesta yhteistyöstä kalusteiden valmistuksessa kertovat Kuopion Woodin markkinointijohtaja Jukka-Pekka Suvala ja myyntijohtaja Jukka Niskanen.

Keskiviikko 28.10. kello 17.30, johdatus työnäytökseen

Arkkitehti ja restaurointimestari Marko Huttunen (Arkkitehtitoimisto Livady) johdattelee suomalaisen perinnerakentamisen teemoihin.

Keskiviikko 28.10. kello 18, kotimainen työnäytös

Perinnerakentaja Pekka Huhta

Perinteisiä suomalaisia puukäsityötaitoja, työkaluja ja tekniikoita.

Keskiviikko 11.11. kello 18, luento

Japanin kielen ja kulttuurin lehtori Jouni Elomaa:

Teehuonearkkitehtuurin kehitys Muromachi-kaudelta alkaen

Millaisena teehuonearkkitehtuuri näyttäytyi suhteessa aiempaan rakennustaiteeseen? Mitkä olivat teehuoneen esteettiset erityispiirteet, entä suhde muihin chado-teetaiteen osa-alueisiin?

Lauantai 14.11. kello 15, japanilainen teeseremonia

Tutustu teen juonnin kulttuuriin. Arkkitehtuurimuseon ja Théhuoneen järjestämissä tilaisuuksissa maistellaan teelaatua eri puolilta maailmaa. Théhuone kertoo teekulttuureista ja teen historiasta. Ennakoilmoittautuminen: thehuone@thehuone.com / Osallistuminen 20€.

Sunnuntai 15.11. klo 15, japanilainen työnäytös

Sukiya-mestarit Akinori Abon ja Toru Abon

Työnäytöksessä tutustutaan japanilaiseen sukiya-tekniikkaan. Harvinaiseksi käynyt käsityötaito siirtyy isältä pojalle perinteisen kisälli-mestarisuhteen kautta.

Arkkitehtuurin Finlandia -palkintotilaisuuden tunnelmia

Suomen Arkkitehtiliitto SAFA myönsi Arkkitehtuurin Finlandia -palkinnon toista kertaa 23.9.2015. Lämminhenkinen julkistamistilaisuus järjestettiin Mediakeskus Lumessa. Palkinnon pökkasi OOPÉAAn **Anssi Lassila** Puukuokka-asuinkerrostalosta. Palkinnon saajan valitsi säveltäjä **Kaija Saariaho**.

Palkintoseremoniassa kuultiin puheita niin SAFAn puheenjohtajalta **Leena Rossilta**, esiraadin vetäjänä toimineelta **Jorma Mukalalta**, valitsija Kaija Saariaholta kuin itse voittajaltakin. Musiikista vastasi huilisti **Camilla Hoitenga**, jonka esittämistä kahdesta kappaleesta toinen oli Saariahon säveltämä. Juhla jatkui cocktailtilaisuudella lasien kilistelyn ja keskustelun merkeissä.

”

TOIVON, ETTÄ PUUKUOKKA AVAA
TIEN UUDENLAISELLE JA UUDEN-
AIKAISELLE RAKENTAMISELLE.

– KAIJA SAARIAHO

Kaija Saariaho ja Anssi Lassila paripotretissa.

KUVAT: MIKKO VIRTÄ

KUVAT: MIKKO VIRTÄ

Ajatuksia Arkkitehtuurin Finlandia -palkinnosta

Toimittuani puheenjohtajana kahden ensimmäisen Arkkitehtuurin Finlandia -palkinnon esiraadissa haluan avata keskustelua palkinnosta.

Arkkitehtuurin Finlandia näyttää nopeasti löytäneen paikansa uutena tapahtumana. Palkinnon tarkoitus – tuoda esiin arkkitehtuurin kulttuurista arvoa ja herättää laajan yleisön kiinnostusta nykyarkkitehtuuria kohtaan – on toteutunut näkyvämmiin kuin itse osasin odottaa. Palkinnon esiin nostamasta arkkitehtuurista ovat uutisoineet Ylen tv-uutiset ja puheohjelmat, *Helsingin Sanomat*, kaikki suuret maakuntalehdet ja myös aikakauslehdet.

Ensi kerran palkinto-ideasta kuultuani suhtauduin hankkeeseen hyvin epäillen. En uskonut, että lukuisten taidepalkintojen seassa arkkitehtuuri saisi tilaa, puhumattakaan siitä, että sillä olisi näin vahva ”tilaus”.

Löytyykö palkittavaa laatua?

Arkkitehtuurin Finlandiasta arkkitehtien kanssa käymissäni keskusteluissa on tullut esiin kysymys siitä, mikä on ”arkkitehtonisesti riittävän laadukas” kohde palkittavaksi ja löytyykö ”riittävää laatua” joka vuosi. Kysymys laadusta on olennainen, jotta palkinto olisi uskottava ja saisi aitoa arvostusta, myös ammattikunnan taholta.

Korkealuokkainen, luova ja arkkitehtonisesti laadukas ovat sanoja, joilla säännöt kuvaavat palkittavaa rakennusta. Ajattellessani laajan yleisön kiinnostuksen herättämistä ja julkisen keskustelun aikaansaamista arkkitehtuurista mielestäni riittä-

vää laadukkuutta löytyy 3–5 palkintoehdokkaan valitsemiseksi vuosittain. Jos palkinto jaettaisiin kolmen vuoden välein, ”arkkitehtonista laadukkuutta” olisi tarjolla enemmän mutta rakennukset olisivat ehkä jo tuttuja mediasta, ikään kuin useaan kertaan nähtyjä.

Olenkin matkan varrella kallistunut tarkastelemaan palkintoehdokkaiden laadukkuus-kysymystä arkkitehtuurin yleisen merkityksen kannalta. Mielestäni suomalaisen nykyarkkitehtuurin tilasta kannattaa keskustella mediassa ainakin kerran vuodessa. Palkinto – finalistien esittelyt, palkintotuomarin haastattelut, palkinnon saajan esittely – näyttää antavan riittävän kiinnostavan aineiston uutisten ja keskustelun syntymiseen.

Siitä, kuinka usein palkinto pitäisi jakaa, on tullut esiin erilaisia perusteltuja mielipiteitä. Keskustelu asiasta on tarpeen, ja se selventää asetelmia. Olennaista on kuitenkin säännöllinen ja vakaa käytäntö – jaetaan palkinto sitten vuosittain, joka toinen vuosi tai kolmen vuoden välein. Sääntöjen mukaan palkinto jaetaan vuosittain, ellei SAFAn hallitus tai esiraati yksimielisesti päättä toisin.

Palkinnon tulevaisuus

Arkkitehtuurin Finlandia -palkinto on herättänyt uteliaisuutta ja toiminut hyvin nykyarkkitehtuurin viestinviejänä. Tätä SAFAn uutta toimintamuotoa kannattaa vahvistaa aktiivisesti. Monilta osin palkinto on toiminut erinomaisesti, mutta nyt alkuvaiheessa, kun jämähtäminen ei vielä uhkaa, kannattaa tehdä parannusehdotuksia. Itse jakamistilaisuutta voi kehittää vetäväk-

MIELESTÄNI SUOMALAISEN
NYKYARKKITEHTUURIN TILASTA
KANNATTAA KESKUSTELLA MEDIASSA
AINAKIN KERRAN VUODESSA.

si ja viihtyisäksi palkintojuhla. Ehkä jatkossa tapahtuman yhteyteen nähdään järkeväksi sovittaa enemmänkin asiaa ja ohjelmaa.

Viime vuoden tuomari, taloustieteen professori **Sixten Korkman** ja tämän vuoden valitsija, säveltäjä **Kaija Saariaho** kuuluvat oman alansa arvostettuihin osajiin, ja kumpikin löysi arkkitehtuurista persoonallista sanottavaa. Kannatan tällaista maltillista julkislinjaa, jossa tuomaria valittaessa oman alan osaamiselle annetaan suuri merkitys. Nelihenkinen esiraati toimi kokemuksen mukaan hyvin. Ammattimaisuus ja näkemysten monipuolisuus vaikuttivat hedelmällisesti arkkitehtuurin arviointiin ja finalistien valintaan. Pelkistetysti sanoen esiraadin tehtävänä on nimetä ehdokkaat, joista tuomari ei voi valita väärin.

Palkinnon jakaminen syksyn aikana vaikuttaa myös toimivalta ratkaisulta, enkä siirtäisi Finlandiaa pois syysohjelmistosta. Näin arkkitehtuuri asettuu mediassa kirjallisuuden Finlandian ja muiden taiteenalojen palkintojulkisuuden jatkumoon.

Finlandia palkitsee arkkitehtuuria, mutta palkinnon ottaa vastaan arkkitehti. Tänä vuonna lavalle juhlittaviksi oli kutsuttu myös voittajan, Puukuokka-kerrostalon, tilaaja-, rakennuttaja- ja rakentajatahojen edustajat. Tätä puolta pitäisi jatkossa määrätietoisesti viedä eteenpäin. Arkkitehtuurin Finlandia-ehdokkaat ja itse palkinto on myönteinen rakennusalan uutinen, joka kertoo tilaajan, suunnittelijoiden ja rakentajien yhteistyön tuottaneen poikkeuksellisen hyvän tuloksen. Yhteistyömahdollisuuksien etsiminen tilaajien ja rakentajien kanssa toisi palkinnolle rakennusalaan yhdistävää merkitystä. Voisi syntyä myös mahdollisuuksia yhteiseksi koetun myönteisen asian tukemiseen. Olisi hienoa, jos palkintoon sisältyisi myös rahapalkinto, kuten kirjallisuudessa.

Palkinto on vienyt nykyarkkitehtuurin ja hyvän ympäristön viestiä suuren yleisön pariin onnistuneesti. Tiedän, että SAFAlla on aina tärkeitä tehtäviä hoidettavanaan enemmän kuin aika ja resurssit sallivat toteuttaa, mutta totean kuitenkin: Arkkitehtuurin Finlandia -palkintoon toiminnan uutena ulottuvuutena kannattaa satsata. Muuten olen sitä mieltä, että kaikki kilpaileminen on leikkiä ja luo iloa elämään.

Jorma Mukala

Puhuttua

A rkkitehtuurin Finlandia -palkinnon julkistaminen oli jälleen mediatapahtuma. Niin valitsija kuin lehdistökin arvosti Puukuokka-voittaja-kohteessa erityisesti sitä, että se edustaa laadukasta mutta kohtuuhintaista arjen arkkitehtuuria. Myös puun käyttö materiaalina kiinnosti.

Helsingin Sanomiin ylsi myös *Arkkitehti*-lehdessä julkaistu arkkitehtuurikriitikko **Jonathan Glanceyn** reipas Guggenheim-kritiikki.

Yle kulttuuri uutisoi 23.9. otsikolla *Puukerrostalo ja periferinen arkkitehtuuri voittivat Arkkitehtuurin Finlandia -palkinnon* seuraavasti: "Millaisia kysymyksiä Puukuokan suunnittelun yhteydessä pohdittiin? 'Päästäänkö parempaan sisäilman laatuun? Minkälaista arkkitehtuuria on puurakentamisen arkkitehtuuri? Miksi sen pitäisi näyttää samalta kuin betonirakentamisen arkkitehtuuri? Mitä on ison mittakaavan puurakentaminen, asuinrakentaminen? Sille ei ole olemassa mitään stereotyyppistä muotokieltä, joka on betonirakentamiselle olemassa. Miltä ne talot näyttävät? Voidaanko sitä muuttaa niin, että saadaan puurakentamisesta isommassa mittakaavassa jotain kiinnostavaa aikaiseksi", **Anssi Lassila** vastaa."

Keskisuomalainen uutisoi 24.9. otsikolla *Tältä näyttää Finlandia-palkittu puukerrostalo – ja tällaisia ihmisiä siellä asuu* seuraavasti: "Erityisen hienona Lassila pitää sitä, että palkinto tuli nimenomaan Puukuokasta, joka on kohtuullisen niukoista aineksista tehty: Kiinnostavan arkkitehtuurin ei tarvitse olla kallista. Kekseliääseen, innostavaan lopputulokseen voi päästä aika pienillä asioilla."

Helsingin Sanomat uutisoi 30.9. otsikolla *Britti-kriitikko hyökkää Arkkitehti-lehdessä Helsinkiä vastaan – Miksi päärautatieasema on häpäisty Burger Kingillä?* seuraavasti: "Arkkitehtuurikriitikko Jonathan Glancey suomii kovin sanoin Helsinkiin suunniteltua Guggenheim-museota ja Helsinkiä *Arkkitehti*-lehden tuoresa numerossa: 'Globaalit brändit, ketjuravintolat ja kulttuuribling eivät vielä ole onnistuneet valtaamaan kaikkia kadunkulmia. Miksi ihmeessä Helsinki haluaa nyt Guggenheimin? Miksi **Alvar Aallon** Akateemisen kirjakaupassa on Starbucks-kahvila ja miksi **Eliel Saarisen** upea päärautatieasema on häpäisty Burger Kingillä?'"

Oppilaitokset asuinkäyttöön Kuopiossa

Kuopion Mölymäessä käytiin yleinen arkkitehtuurikilpailu entisen oppilaitosalueen muuttamisesta asuinkäyttöön.

Savon koulutuskuntayhtymä järjesti yhdessä Kuopion kaupungin kanssa Mölymäen alueesta yleisen arkkitehtuurikilpailun. Tarkoituksena oli löytää ratkaisu koulutuskuntayhtymän entisten oppilaitosten alueen muuttamiseksi pääasiassa asuinkäyttöön.

Kilpailuehdotukset valottivat monipuolisesti erilaisia lähestymistapoja annettuun suunnittelutehtävään. Onnistuneimmat ehdotukset olivat luoneet Mölymäen uudelle asuntoalueelle omaperäisen luonteen ja liittäneet sen luontevasti osaksi muuta kaupunkirakennetta.

Kilpailun voitti ehdotus *Big Band Theory*, jonka tekijöinä olivat **Valter Heinonen, Jouni Heinänen, Tuukka Linnas ja Tommi Tuokkola**.

Kaksi suosittua ratkaisumallia

Kilpailuehdotusten erilaiset kaupunkirakenteelliset ratkaisut perustuivat pitkälti kahteen lähestymistapaan.

Suosituin lähestymistapa oli tukea uusi suunnitelma nykyiseen katuverkkoon. Tässä ratkaisumallissa oli tutkittu eniten vanhojen rakennusten säilyttämistä. Parhaissa ehdotuksissa uudisrakennukset ja vanhat rakennukset muodostivat kokonaisuuden, jossa vanhoille rakennuksille oli löydetty sopiva uusiokäyttö. Tämän mallin ongelmaksi koitui monesti asuinalueen rakentamisen myötä lisääntyvä liikenne, jota olisi voinut hallita pelkästään nykyistä katuverkkoa hyödyntämällä.

Toinen ratkaisumalli oli luoda alueelle uusi katuverkosto. Onnistunein tapa oli Puistokadun jatkaminen Mölymäen uu-

den asuinalueen läpi sormimallin mukaisesti, jota myös joukkoliikenne käyttää. Jalkapallostadionin alue saatiin näin luontevasti liitettyä uuteen asuinalueeseen ja vanhaan kaupunkirakenteeseen, ja malli mahdollisti myös Presidentinkadun pientaloalueen rauhoittamisen runsaalla ajoneuvoliikenteeltä. Tämän mallin haittapuoli oli kuitenkin se, että alueella olevaa ammattikoulun päärakennusta ei voitu säilyttää.

Muita ratkaisumalleja olivat yhdellä tai kahdella talotyypillä toteutetut suurtorjennit. Nämä ratkaisut tuottivat yleensä yksitoikkoisen ja mielenkiinnottoman asuinalueen.

Kilpailijoiden tuli tutkia myös vuonna 1959 rakennetun ammattikoulun päärakennuksen ja kauppaoppilaitoksen vanhimman osan muuttamista pääasiassa asuinkäyttöön. Kilpailuehdotukset valottivat vanhojen oppilaitosrakennusten säilyttämisen ongelmia. Ehdotuksissa ei lähtötietojen niukkuuden vuoksi kuitenkaan voitu ottaa syvällisesti kantaa rakennusten kuntoon ja korjauskustannuksiin.

Voittaneen ehdotuksen Big Band Theoryn erilaiset elementit kohtaavat keskusaukiolla.

Toisen palkinnon sai ehdotus *Mosaikki*, jossa kortteleiden korkeat kulmatalot tuovat vaihtelua kaupunkikuvaan.

Parhaimmisto hyödynsi vanhaa

Voittajaehdotus *Big Band Theory* perustuu moottoriajoneuvoliikenneverkon uusiin linjauksiin. Niillä on onnistuttu parantamaan kilpailualueen liikenneyhteyksien lisäksi myös ympäröivien asuinalueiden liikennejärjestelyitä. Ratkaisumalli liittää Mölymäen luontevasti kaupunkirakenteeseen ja mahdollistaa läpi kulkevan joukkoliikenneyhteyden.

Puistokatu jatkuu ehdotuksessa komeasti suoraan alueen sydämeen, missä se risteää jalkapallostadionilta johtavan aukio- ja puistokokonaisuuden kanssa. Näitä kahta alueen pääreittiä reunustavat talot, jotka suurenevat kerroslukumäärältään kohti risteystä. Ne merkitsevät Mölymäen uuden keskustan kaupunkisiluettiin jättämättä Mölymäen vanhaa keskustaa huomiotta.

Toisen palkinnon sai ehdotus *Mosaikki*, jonka idea pohjautuu kauppaoppilaitoksen vanhan osan ja ammattioppilaitoksen päärakennuksen säilyttämiseen. Uusiokäytön ansiosta rakennukset eivät ole monumentteja vaan aktiivinen osa uutta ja toimivaa Mölymäen kaupunginosaa.

Kortteleiden väleihin syntyy viihtyisiä aukioita ja puistoja. Kortteleihin kuuluvat korkeat kulmatalot tuovat vaihtelevuutta kaupunkikuvaan. Ehdotuksessa moottoriajoneuvoliikenteen järjestelyt perustuvat nykyiseen katuverkkoon, jota on täydennetty alueen lounaisreunaa pitkin kulkevalla tonttikadulla.

Nokkelat kunniamainitut

Lisäksi kilpailussa jaettiin kolme lunastusta ja kolme kunniamainintaa. Lunastuksen saivat ehdotukset *Veijarit*, *Hermo* ja *Rosinante*. *Veijarit*-ehdotuksessa asuinrakennukset ovat mitta-kaavaltaan miellyttäviä. Ehdotettu kaupunkirakenne luo mielenkiintoisia tilasarjoja.

Hermo-ehdotuksessa Puistokatu nousee ja jatkuu komeasti kohti uuden asuinalueen ydintä muodostaen kolmiomaisen keskusaukion. Tämä kolmioteema on viety johdonmukaisesti läpi koko ehdotuksen.

Rosinante on kaupunkirakenteellisesti mielenkiintoinen ehdotus, joka perustuu urbaaniin suurtorttelimalliin. Kaupunkikuvallisesti se on hyvin maltillinen, ja vanhat oppilaitosrakennukset on säilytetty.

Kunniamaininnat saivat työt *Sisäkierre*, *Synapsi* ja *Una città visibile*. *Sisäkierre*-ehdotuksessa on muodostettu vapaamuotoiset suurtorttelit, jotka ovat valoisia ja väljiä. *Synapsi*-ehdotuksessa on monipuolinen ja rikas kaupunki- ja korttelirakenne. *Una città visibile* sisältää paljon hyviä ideoita. Arkkitehtoni ote on raikas ja mielenkiintoinen.

Tapio Saarelainen ja Heikki Viiri

Hermo.

Rosinante.

PALKINTOLAUTAKUNTA

Kuopion kaupungin nimeämät jäsenet:

Pekka Kantanen, kaupunginhallituksen puheenjohtaja (palkintolautakunnan puheenjohtaja), **Martti Lähti**, asemakaavapäällikkö, arkkitehti SAFA, **Liisa Kaksonen**, kaupunginarkkitehti, **Juha Romppanen**, yleiskaavajohtaja, arkkitehti SAFA ja **Mikko Etula**, tarkastusarkkitehti

Savon koulutuskuntayhtymän nimeämät jäsenet:

Ensio Vatanen, yhtymähallituksen puheenjohtaja, **Markku Söderström**, yhtymähallituksen jäsen, **Esa Karvinen**, kuntayhtymän johtaja (15.9.2015 asti), **Ari Orsjoki**, kiinteistöjohtaja

SAFAn kilpailutuomarit: **Tapio Saarelainen**, arkkitehti SAFA, **Heikki Viiri**, arkkitehti SAFA

Palkintolautakunnan asiantuntijat:

Paula Liukkonen, suunnitteluinsinööri, pysäköinti, liikenne- ja kunnallistekniikka; **Matti Nikoskelainen**, kaupunginpuutarhuri, viher- ja virkistysaluesuunnittelu; **Tapio Laaksonen**, yli-intendentti, Kuopion kulttuurihistoriallinen museo, kulttuurihistoria ja rakennussuojelu; **Jari Kyllönen**, kiinteistöjohtaja, kaupungin maaomaisuus; **Tapani Lehmusaho**, rakennuspäällikkö, Savon koulutuskuntayhtymä

Palkintolautakunnan sihteeri: **Pauli Sonninen**

Una città visibile.

Sisäkierre.

PALKITUT

1. palkinto

Big Band Theory

Tekijät: arkkitehti **Valteri Heinonen**, maisema-arkkitehti **Jouni Heinänen**, arkkitehti **Tuukka Linnas**, arkkitehti **Tommi Tuokkola**

2. palkinto

Mosaiikki

Serum Arkkitehdit

Tekijät: arkkitehdit **SAFA Awti Lehto**, **Sami Heikkinen**,
Vesa Humalisto

Avustajat: maisema-arkkitehti **MARK Anna-Kaisa Aalto**,
arkkitehti **SAFA Emilia Ellilä**, arkkitehti **SAFA Ville Mellin**
Liikenteen asiantuntija: diplomi-insinööri **Jouni**

Ikäheimo / Trafix Oy

Lunastukset

Veijarit

Tekijät: arkkitehti **Sasu Alasentie**, arkkitehti **SAFA Mirja Merikari**

Hermo

Arkkitehtitoimisto **AJAK**

Tekijät: arkkitehdit **Adalbert Aapola**, **Jaakko Kettunen**
Avustajat: arkkitehtiylioppilaat **Tomas Hartman**, **Severi Hellstén**,
Juuso Horelli, **Henrik Ilvesmäki**, **Kristian Kere**, **Reko Laurilehto**,
Taru Lindberg, **Lassi Luotonen**, **Andrei Periäinen**, **Jenni Salomaa**,
diplomi-insinööri **Åsa Hedman**

Rosinante

Tekijät: arkkitehti **Antti Uusitupa**, arkkitehtiylioppilas
Petja Hyttinen

Kunniamaininnat

Sisäkierre

Tekijä: arkkitehti **SAFA Markku Erholtz / ARK-house**
arkkitehdit

Avustaja: arkkitehti **Harri Pakarinen**

Synapsi

Arkkitehtuurityöhuone **BUENAVENTURA**

Suunnittelijat: **Aapo Huotarinen**, **Juuso Iivonen**,
Kasmir Jolma, **Ville Reima**, **Jon Thureson**, **Tytti Turpeinen**,
Lassi Viitanen, **Janni Heikkilä**, **Lauri Heino**

Una città visibile

Studio **Puisto Arkkitehdit**

Tekijät: **Mikko Jakonen**, **Emma Johansson**, **Pauliina Kujala**,
Sampsa Palva, **Heikki Riitahuhta**, **Willem van Bolderen**

SAFA

A hospital should do the patient no harm

FLORENCE NIGHTINGALE, 1858

Arkkitehtuurimuseon ja Suomen arkkitehtiliitto SAFAn tuottama näyttely esittelee valikoiman terveydenhuoltoon ja hyvinvointiin liittyviä yleisiä arkkitehtuurikilpailuja vuosilta 1877–2015. Oheisohjelma avaa hyvinvoinnin teemoja luentoja, keskustelutilaisuuksien ja kahden Vaikuttajafoorumin kautta.

Hoito ja hoiva. Parantavat tilat silloin ja nyt
Näyttely Arkkitehtuurimuseossa 25.11.2015 – 28.2.2016

Tervetuloa avajaisiin tiistaina 24.11. kello 18
Näyttelyn avaa professori ja arkkitehti SAFA Henu Kjisik

2015, Lapin keskussairaalan laajennuksen arkkitehtuurikilpailu. Voittajapöytä, ITU, Veritas Arkkitehti.

ARKKITEHTUURIMUSEO
FINLANDS ARKITEKTURMUSEUM
MUSEUM OF FINNISH ARCHITECTURE

ti-su 11–18 ke 11–20
Kasarmikatu 24 Helsinki
puh. 09 85675100

sisäänpääsy 8/4/0 €
yhteislippu Designmuseon
kanssa 12 €

mfa.fi
Facebook
Twitter

Ota arkkitehtuurifoto!

Avoin valokuvakilpailu havainnollisesti, miltä näyttää kimmoisa ja kestävä arkkitehtuuri.

Seuraa näitä sosiaalisessa mediassa:
#arkkitehtuurifoto
@arkkitehtuurimuseo_mfa
@archinfo_finland

Kuvakilpailun ensimmäisen palkinnon sai Henri Ilasen kuvamontaasi itse Re-Creation-paviljongista.

Osana Arkkitehtuuria Espan kesässä -tapahtumasarjaa Arkkitehtuurimuseo ja Arkkitehtuurin tiedotuskeskus Archinfo järjestivät sosiaalisessa mediassa #ReCreationHKI-valokuvakilpailun. Osallistujia kannustettiin ottamaan kuvia kestävästä ja kimmoisasta rakennetusta ympäristöstä ja lataamaan kuvat sosiaalisen median palveluihin Instagramiin, Facebookiin tai Twitteriin tunnisteilla #arkkitehtuurifoto ja #ReCreationHKI.

Sosiaalista mediaa vähemmän käyttäville tiedoksi, että palvelut kokoaavat samalla tunnisteella, hashtagilla, merkityt kuvat ja päivitykset yhteen kuvavirtaan, josta niitä pääsee osin katsomaan myös palveluihin rekisteröitymättä, kuten osoitteessa [instagram.com/explore/tags/arkkitehtuurifoto](https://www.instagram.com/explore/tags/arkkitehtuurifoto).

Valokuvakilpailun teemaksi määritettiin kestävä ja kimmoisa rakennettu ympäristö, mikä oli käänös Esplanadilla kesän ajan sijainneen *Re-Creation – The Resilience of Architecture* -installaation englanninkielisestä nimestä. Puusta ja bambusta rakennetuista paviljongeista muodostunut, arkkitehti Anssi Lassilan (OOPEAA, Office for Peripheral Architecture) suunnittelema installaatio valmistui alun perin Shenzhenin arkkitehtuurin ja urbanismin biennaaliin vuonna 2014, ja se oli samana kesänä näytteillä myös Venetsian arkkitehtuuribiennaalissa.

Herkullinen – ja päivittyvä – kuvasto

Juuri kesälomien alussa julkaistu valokuvakilpailu järjestettiin suhteellisen pienellä tiedotuksella, mutta #arkkitehtuurifoto-tunnisteella kuvia kertyi kuitenkin Instagramiin 125 kappaletta sekä muutama lisää Facebookiin ja Twitteriin. #ReCreationHKI-tunnisteella kuvia merkittiin kesän aikana lähemmäs 150 kappaletta. Tulevaisuudessa vastaavan kilpailun voisikin järjestää yksinomaan Instagramissa.

Monet kuvaajat keskittyivät tarkasti ”resilientin” rakennetun ympäristön tallentamiseen, mutta herkulliset valokuvat saivat Uusi Kaupunki -arkkitehtikollektiivin jäsenistä koostuneen raadin palkitsemaan kuvia myös sisällöllisten ja kuvauksellisten ansioiden perusteella.

Tunniste #arkkitehtuurifoto on hiljalleen jatkanut elämäänsä sosiaalisessa mediassa. Arkkitehtuurimuseo ja Arkkitehtuurin tiedotuskeskus kannustavatkin jatkamaan tunnisteiden käyttöä, sillä ties vaikka joulun lähestyessä puhuttelevimmat kuvat tulisivat edelleen palkituiksi.

Mitä sinun mielestäsi tulisi löytyä sosiaalisesta mediasta tunnisteilla #Arkkitehtuuri #Architecture ja #FinnishArchitecture? Jatketaan keskustelua ja laadukkaan rakennetun ympäristön kuvaston keräämistä!

Inari Virkkala

Uusi Kaupunki -kollektiivi

Ciccaost tallensi kuvaan hiljattain uusitun Siilitien metroaseman.

Maritta Roslakan klassikkokuvassa on Alvar Aallon Ristinkirkko Lahdessa.

KILPAILUKALENTERI

YLEISET KILPAILUT

Jyväskylän Ruusupuiston museoiden lisärakennus
ARA - Vartiosaari - Asumista kaikille!
Asumisen ratkaisuja turvapaikanhakijoille
Kauniaisten keskustakorttelit
Myllykosken kirkko ja ympäristä, suppea
Kuopion soiva ja sykkivä sydän

ALOITUS

29.6.2015
16.6.2015
19.10.2015
2.11.2015
1/2016
1/2016

SISÄÄNJÄTTÖ

30.10.2015
30.11.2015
30.11.2015
15.2.2016
5/2015
6/2016

SISÄÄN JÄTETYT YLEISET KILPAILUT

Jätkäsaaren peruskoulu ja Busholmens grundskola, 1. vaihe
EUROPAN 13

18.2.2015
2.3.2015

21.4.2015
30.6.2015

KUTSUKILPAILUT

HUS: Traumakeskus-Syöpäkeskus uudisrakennus
Nokian keskusta
Haapaniemenkatu 4
SATO - Responsible Building for Future
Kruunuvuorenrannan Borgströmin kortteli
Kouvolan Pioneeripuiston asuntomessualue, suppea
Porin Puuvillan laajennus
Kuninkaantammen asuinkortteli
Sipoon yhtenäiskoulun laajennus

23.3.2015
15.4.2015
1.6.2015
1.7.2015
15.6.2015
1.10.2015
15.9.2015
1.10.2015
19.10.2015

31.8.2015
31.8.2015
4.9.2015
6.10.2015
9.10.2015
30.11.2015
15.1.2016
15.2.2016
29.2.2016

Julkisiin hankintoihin liittyvät kilpailut

HILMA: www.hankintailmoitukset.fi, SIMAP: simap.europa.eu

Ajantasainen kilpailuinfo www.safa.fi -> kilpailut

Työehtoja koskevat vaatimukset julkisissa hankinnoissa

VOIDAANKO TARJOUS SULKEA TARJOUSKILPAILUN ULKOPUOLELLE SILLÄ PERUSTEELLA, ETTÄ TARJOAJA EI NOUDATA TARJOUSPYYNNÖSSÄ EDELLYTETTYÄ TYÖEHTOSOPIMUSTA?

Hankintalakia ei sovelleta työ sopimukseen, koska on katsottu, että hankintalainsäädännön menettelytavat eivät sovellu työntekijän työsuhteeseen ottamiseen. Tässä huolimatta työoikeuden ja julkisten hankintojen välisiä rajapintoja voidaan joutua arvioimaan esimerkiksi silloin, jos hankintayksikkö tarjouskilpailussa edellyttää, että tarjoajien tulee noudattaa tiettyä työehtosopimusta. Voidaanko tarjous sulkea tarjouskilpailun ulkopuolelle sillä perusteella, että tarjoaja ei noudata tarjouspyynnössä edellytettyä työehtosopimusta?

Valtion ja kuntien viranomaisien sekä muiden hankintayksiköiden on kilpailutettava hankintansa. Hankintayksikön on käytettävä hyväksi olemassa olevat kilpailuosuhteet, kohdeltava hankintamenettelyn osallistujia tasapuolisesti ja syrjimättä sekä toimittava avoimesti ja suhteellisuuden vaatimukset huomioon ottaen. Nämä hankintalain 2 §:n mukaiset periaatteet on otettava huomioon hankintamenettelyn kaikissa vaiheissa lähtien tarjouskilpailun kelpoisuusvaatimusten asettamisesta ja päätyen hankintapäätöksen tekemiseen.

Valaiseva tapausesimerkki

Hankintalain mukaan tarjouspyynnössä tai soveltuvin osin hankintailmoituksessa on oltava ehdokkaiden tai tarjoajien taloudellista ja rahoituksellista tilannetta, teknistä kelpoisuutta ja ammatillista pätevyyttä koskevat ja muut vaatimukset sekä luettelo asiakirjoista, joita ehdokkaan tai tarjoajan on tätä varten toimitettava. Hankintayksikkö voi siis tarjouskilpailussa esittää myös työehtoja koskevia vaatimuksia ja halutessaan pyytää tarjoajaa toimittamaan sille näitä koskevia selvityksiä.

Markkinaoikeuden päätös MAO:138/14 valaisee hankintalain suhtautumista työehtosopimuksia koskevien vaatimusten asettamiseen tarjouskilpailussa. Tarjouspyynnön liitteenä olleen urakkaohjelman kohdassa 13.3 ”Työehtosopimus” oli il-

moitettu, että rakennuttaja edellyttää kaikilta urakoitsijoilta rakennusalan työehtosopimuksen noudattamista.

Markkinaoikeus katsoi, että hankintayksikkö oli työehtosopimusta koskevalla viittauksella voinut asettaa vähimmäisvaatimuksen sen osalta, että tarjoajan on tullut noudattaa Suomessa hyväksytyistä ja sovellettavista säännöksistä ja määräyksistä ilmeneviä periaatteita erityisesti palkanmaksun osalta. Hankintayksikkö oli työehtosopimusta koskevalla vaatimuksella pyrkinyt muun ohella varmistamaan, että hankintayksikön työmaalla ei sallita alihintaista työvoimaa ja että kukaan tarjoaja ei saa kilpaileviin tarjoihin nähden kilpailuetua sivuuttamalla yleisesti Suomessa noudatettavat työehdot.

Hankintayksikkö ei kuitenkaan ollut toiminut hankintalain vastaisesti, vaikka se ei ollut sulkenut tarjouskilpailun ulkopuolelle tarjoajaa, joka ei ollut soveltanut kyseistä työehtosopimusta. Hankintayksikkö oli saanut tältä tarjoajalta selvityksen sen soveltamista työehtosopimuksista ja todennut niiden keskeisen sisällön vastaavan vaadittua rakennusalan työehtosopimusta. Tämä keskeinen sisältö koski palkkatasoa, työaikoja ja vapaita.

Markkinaoikeus katsoi päätöksessään, että hankintayksikkö ei voinut asettaa tarjouspyynnössä ehdotonta edellytystä tarjoajan kuulumisesta tietyn nimetyn työehtosopimuksen piiriin. Kyseinen vaatimus oli hankintalain suhteellisuus- ja syrjimättömyysperiaatteiden vastainen. Hankintayksikkö voi kuitenkin tarjouskilpailussa edellyttää tarjoajilta tiettyihin työehtosopimukseen sisältyvien vaatimusten noudattamista edellyttäen, että tällaisella vaatimuksella ei rikota tasapuolisuus-, avoimuus- ja suhteellisuusperiaatteita.

Muutoksia tulossa

Voimassa oleva hankintalainsäädäntö ei edellytä hankintayksi-

KUVITTELE TÄMÄ
TILA MUSTAVALKOISENA

VÄRI&PINTA

MAALAUKSEN JA PINTAKÄSITTELYN AMMATTILAISET KOHTAavat 18.–20.11.

Väri ja Pinta 2015 on maalauksen, pintakäsittelyn, korroosioneston ja julkisivujen ammattitapahtuma. Tule tutustumaan mukana olevien yritysten ratkaisuihin ja palveluihin. Ohjelma-alue Piazza kokoaa yhteen ajankohtaisimmat aiheet älykkään, turvallisen ja viihtyisän kiinteistön näkökulmasta.

SAMANAIKAISESTI MESSUKESKUKSESSA JÄRJESTETÄÄN:

KIINTEISTÖ

FINNSEC

VIHERTEK

AudioVisual

Rekisteröidy veloitusetta mukaan jo ennakoon: www.varipinta.fi

Aukioloajat: ke 18.11. ja to 19.11. klo 9–17, pe 20.11. klo 9–16

OIKEITA KOHTAAMISIA. AITOJA ELÄMYKSIÄ. KOSKETUS TULEVAISUUTEEN.

Messukeskus

köiden arvioivan sitä, noudattavatko tarjoajat työsuhteen vähimmäisehtoja. Tilajavastuulaki toki edellyttää myös hankintayksiköiltä, että niiden sopimuskumppanit täyttävät lakisääteiset velvoitteensa. Mikäli hankintalain uudistus etenee hankintalain kokonaisuudistuksesta vastanneen työryhmän mietinnön mukaisesti, hankintayksiköiden on kiinnitettävä jatkossa tarkempaa huomiota tarjoajien työehtojen noudattamiseen.

Mietinnössä esitetään, että hankintayksikkö voi sulkea tarjouskilpailun ulkopuolelle sellaisen tarjoajan, joka on rikkonut työehtosopimusten työoikeudellisia velvoitteita. Hankintayksikön on hylättävä tarjous, mikäli tarjouksen poikkeuksellisen halpa hinta johtuu työoikeudellisten velvoitteiden laiminlyönneistä. Voittaneen tarjoajan kanssa tehtyyn hankintasopimukseen on myös otettava ehto, jonka mukaan Suomessa toteutettavassa hankintasopimukseen sisältyvässä työssä on noudatettava vähintään niitä työsuhteen vähimmäisehtoja, joita Suomen lain ja työehtosopimusmääräysten mukaan on noudatettava samanlaatuissa työssä. Tämä koskee kuitenkin mietinnön mukaan vain valtion keskushallintoviranomaisia eli käytännössä ministeriöitä ja keskusvirastoja.

Anne Petäjäniemi-Björklund

asianajaja, VT, LL.M. (Eur), Asianajotoimisto Eversheds Oy

ARCHICAD 19-FIN

Tripla, Helsingin kaupunki, Senaatti-kiinteistöt, Arkkitehdit Soini & Horto Oy

Jouhevampi, näppärämpi, avoimempi!

www.archicad.fi

M.A.D.
Keilaranta 1, 02150 Espoo
020 741 9700 www.mad.fi

Mikä on Helsingin paras julkinen sisätila?

A rkkitehtuurin laatua mitattaessa arkkitehteilla on ollut paha tapa pitää talon ulkokuorta sisätiloja tärkeämpänä. Rooman Pantheon 2 000 vuoden takaa muistuttaa siitä, että sisätila on ainakin joskus asian ydin. Niin on myös Tempelivaaran kirkossa, jossa ei oikeastaan ole ollenkaan julkisivua.

Helsingissä voi herkutella hienoilla kaupallisilla sisätiloilla. Niitä on Aleksanterinkadun pankkien salit sekä Stockmannin ja Akateemisen kirjakaupan keskeistilat. Rautatalon järeän julkisivun takana olevaa kahviota – italialaisten piazzaa Suomen maaperällä – muistelen kaiholla. Julkisista juhlaympäristöistä on **Engelin** Kansalliskirjaston keskushalli ylivoimainen. Sano-matalon keskeistila on komea kaupunkisistä meidän vuosisadaltamme.

Minusta Helsingin jokamiehen sisätila numero yksi on rautatieaseman entinen kolmannen luokan odotus- ja ravintolasali, nykyinen lippuhalli. Se on samalla myös rauhaa levähdyspaikka kaupunkia lukevalle flaneeraajalle keskellä Stadin sykkettä. Lippuhallilla on omalaatuinen historia: se toimi ensimmäisessä maailmansodassa haavoittuneiden venäläissotilaiden sairaalana. Vuoteita oli neljässä rivissä salin päästä päähän. Ooster-ravintola Elielinaukion puolella asemaa jatkaa tyylikkäästi kolmannen luokan ravintolaperinnettä.

Voi vain ihmetellä, miten suurpiirteisesti ja kaukonäköisesti julkisia rakennuksia rakennettiin Venäjän vallan alaisuudessa. Kansallismuseo valmistui vuonna 1910, ja rautatieaseman rakennuskokonaisuus oli pääosin valmis vuonna 1914. Nykyisessä lippuhallissa voi ihastella salin mittasuhteita, pidettyjä koristeita sekä tilan jatkumista keskushalliin ja entiseen ensimmäisen ja toisen luokan odotus- ja ravintolasaliin.

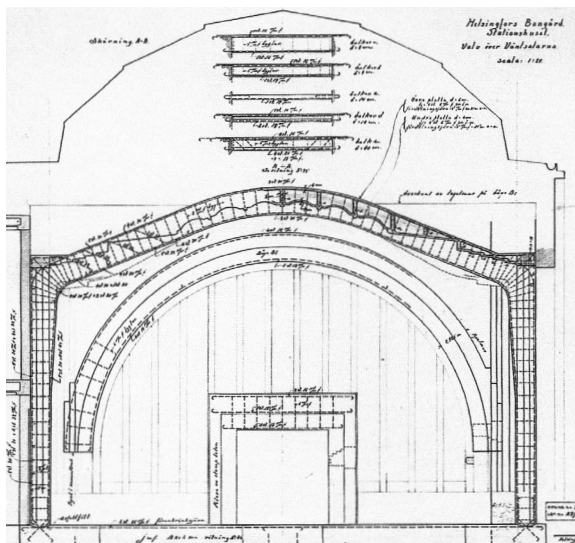
Eliel Saarisen rautatieasemassa kansallisromantisointi muuntui nykyaikaiseksi rakennustaiteeksi uusine rakenteellisine ratkaisuineen. Jalankulkuakseli rautatieasemalta Kaivokadun alitse Citypasaasin läpi Stockmannille on tilallisesti parasta Helsinkiä.

Juttelin vuonna 2014 VR:n pääarkkitehdin **Pirjo Huvilan** kanssa. Hän kertoi, että lippuhallin peräpäähän on tulossa pieni kahvio. Se täydentäisi hyvällä tavalla tätä mielestäni helsinkiläisten hienointa julkista sisätilaa.

Olli Lehtovuori

Helsingin rautatieaseman lippuhalli. Lähde: Hilikka Högström: Helsingin rautatieasema. VR-Yhtymä Oy, Helsinki 2004.

John Roaldin rakennepoikkileikkaus odotussalista vuodelta 1913.

ARKKITEHTUURIMUSEO
FINLANDS ARKITEKTURMUSEUM
MUSEUM OF FINNISH ARCHITECTURE

ti-su 11–18 ke 11–20
Kasarmikatu 24 Helsinki
puh. 09 85675100

sisäänpääsy 8/4/0 €
yhteislippu Designmuseon
kanssa 12 €

mfa.fi
Facebook
Twitter

OPEN CALL

RAJALTA KOTIIN ASUMISEN RATKAISUJA TURVAPAIKANHAKIJOILLE mfa.fi/rajaltakotiin

AVOIN ARKKITEHTUURIKILPAILU

Arkkitehtuurimuseo järjestää yhteistyössä Suomen Arkkitehtiliitto SAFAn kanssa avoimen, anonyymin suunnittelukilpailun, jossa etsitään asumisen ratkaisuja turvapaikanhakijoille pohjoisessa ympäristössä.

Kilpailun tulosten pohjalta luodaan Suomen paviljongin näyttely Venetsian Arkkitehtuuri-biennaaliin vuonna 2016.

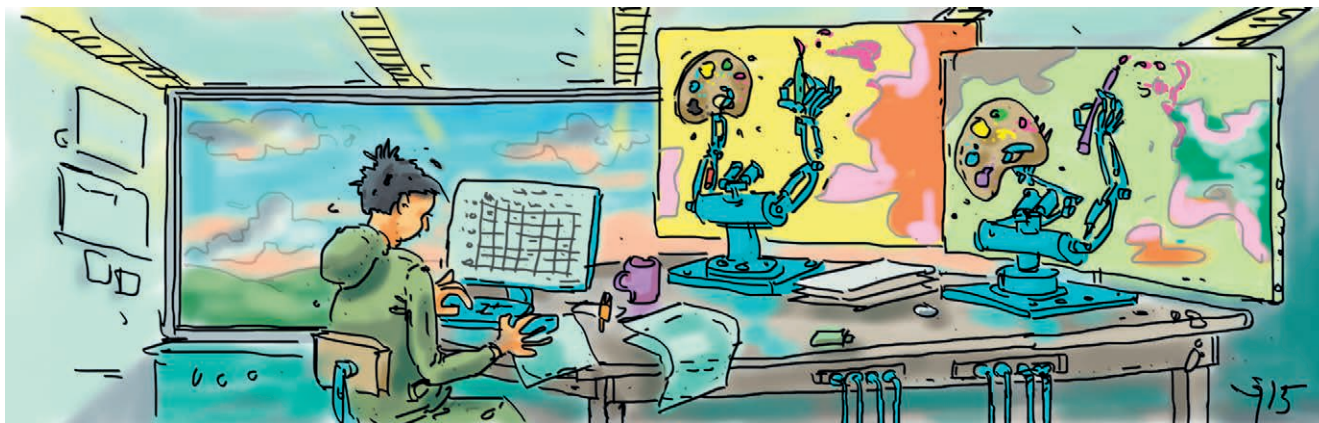
Vuonna 2016 Venetsian arkkitehtuuri-biennaalin kuratoi chileläinen arkkitehti Alejandro Aravena. Biennaalin teema *Reporting from the front* kutsuu arkkitehteja aktiiviseen vastuunkantoon yhteiskunnassa.

Suomen paviljongin näyttelyn tuottaa Arkkitehtuurimuseo yhteistyössä Arkkitehtuurin tiedotuskeskuksen kanssa.

Kysymys väliaikaismajoituksesta on akuutti. Siihen kaivataan kipeästi ratkaisuja myös Suomessa. Kilpailuehdotukset teeman ympäriltä luodaan nopeasti: **aikaa on 30.11.2015 asti**. Väliaikaismajoitusta tarkastellaan laajemmassa asumisen kontekstissa. Katso kilpailuohjelma: mfa.fi/rajaltakotiin

15. VENETSIAN ARKKITEHTUURI-BIENNAALI
28.5.–27.11.2016

Digitaalinen suunnitelma – dynaaminen dokumentti

Big data, digitalisaatio, esineiden internet – rajattomia mahdollisuuksia avaavia uusia kiehtovia käsitteitä.

Digitalisaation eteneminen ei enää ole uutinen. CAD-suunnittelu ja BIM-tietomallintaminen ovat jo saavuttaneet tason, jolla uusi tekniikka ei ole itseisarvo. Teknologiat ovat historiansa aikana osoittaneet sen, että olkoot ne kuinka hienoja tahansa, ne ovat kuitenkin vain välineitä ja työkaluja.

Välineisiin keskittymistä tärkeämpää onkin oivaltaa niiden vaikutukset niillä tehtävään työhön ja liiketoimintaan. Esimerkiksi suunnitelmien kokoamisessa yhteen digitaaliseen malliin on kyse paljon enemmän kuin pelkästään tietomallintamisesta. Kyse on koko suunnitteluliiketoiminnan murroksesta.

Ovi eiliseen meni takalukkoon

Vanha häviää markkinoilta. Muutos on alkanut tilaajien ja kuluttajien käyttäytymisestä, jossa polttopiste on siirtynyt teknisestä tekemisestä lopputuotteen laatuun. Kun olemme oppineet CADin käytön ja siitä on tullut kiinteä osa arkipäiväämme, kuvittelemme liian helposti osaavamme myös digitaalisen liiketoiminnan.

Kannattaa kuitenkin muistaa, että esimerkiksi erilaiset avoimiin lähdekoodeihin (*open source*) perustuvat palvelut tulevat aivan varmasti vaikuttamaan myös suunnitteluun, vieläpä aivan toiminnan ytimeen.

Mistä luopua, kun kaikkeen ei ennätä?

Arkkitehtiyritysten liiketoiminnan yksi pääperiaate on pitää tiukasti kiinni hallussaan olevasta tiedosta. Liian suppeasti tulkittuna tämä voi johtaa siihen, että *open source* -maailmaan tottunut tilaaja ei enää olekaan kiinnostunut tällaisesta toimintatavasta. Jotta näin ei tapahtuisi, arkkitehtien on koko ajan kuunneltava tarkasti asiakkaitaan, heidän odotuksiaan ja heidän tiedontarvettaan – ja tarjottava apuaan.

Palveluiden painopiste on siirtymässä tiedon käyttöön, opastukseen ja asiantuntevaan tulkintaan. Tämä uusi tilanne voi johtaa jonkinasteiseen tekijänoikeuden uuteen asemointiin ja vähintäänkin arkkitehdin asiantuntijaroolin monipuolistumiseen ja korostumiseen.

Arkkitehdin asiantuntijapalveluiden on pystyttävä laajentumaan suunnitelmien tuottamisesta niiden sisältämän tiedon laajempaan ja monipuolisempaan tuotteistamiseen ja hallintaan. Yksittäisen suunnittelijan osalta tämä tarkoittaa tehtävien arvovalintaa – kaikkeen ei ennätä.

”

KOSKA KAIKKI TÄMÄ TIETO ON KOOTTAVA, HALLITTAVA JA JOHDETTAVA, HERÄÄ OIKEUTETUSTI KYSYMYS SIITÄ, KENELLE TEHTÄVÄ KUULUU.

Uuden ajan kynnyksellä

Nyt kun BIM on saavuttanut tietyllä tavalla aikuisuuden, asiakkaat ovat alkaneet luottaa siihen ja haluavat tietomallin – usein kokonaan omakseen. Suunnitelmat ovat lakanneet olemasta pelkkiä staattisia dokumentteja. Enää ei riitä pelkkien piirustusten tarjoaminen, vaan piirustuksia tärkeämmäksi on tullut tietomallien sisältämä (digitaalinen) tieto rakennuksen varusteista ja järjestelmistä sekä niiden toiminnasta.

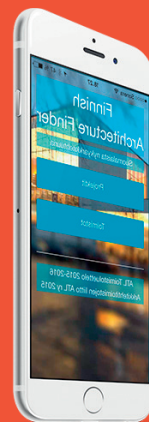
Koska kaikki tämä tieto on koottava, hallittava ja johdettava, herää oikeutetusti kysymys siitä, kenelle tehtävä kuuluu. Paras BIM-koordinaattori on arkkitehti, jolla on suunnittelu- ja pääsuunnittelukokemusta.

Alallemme on sitkeästi iskostunut huono tapa, jossa uusia tehtäviä mieluummin sisällytetään aiempiin tehtäviin kuin markkinoidaan kokonaan uusina palveluina. Kaikkea tietomallintamista ei pidä sekoittaa käsitteeseen ”mallintamalla suunnittelu”.

Tietomallintamisen avulla tehdään jotain enemmän kuin pelkästään arkkitehtuuria. On aivan luonnollista, että siitä peritään erillinen palkkio.

Vesa Juola

AJANKOHTAISTA

Arkkitehtitoimistojen liitto ATL on julkaissut perinteisen toimistoluettelon-
sa myös mobiilisovelluksena iOS-, Windows Phone- ja Android-laitteille. Sovelluksen avulla voit etsiä arkkitehtitoimistoa esimerkiksi maantieteellisen alueen, suunnittelutehtävän sisällön tai kilpailumenestyksen perusteella. Mukana on 63 toimistoa ja yli 2 000 projektia arkkitehtuurin eri osa-alueilta.

Latauslinkit löytyvät sivulta
www.atl.fi/faf.

Seuraa

ATL:n hallituksen kokoukset vuonna 2015

- tiistai 17.11.2015
ATL:n hallitus- ja vuosikokous
KIRA-foorumin yhteydessä
- torstai 17.12.2015

Budjettihinnat ja kustannusarviot

www.fmclas.kentapalvelut.fi

**KUSTANNUSHALLINNAN
ASiantuntijapalvelut**

- Rakennushankkeiden budjettiarviot
- Vertailulaskelmat
- Tarkat kustannusarviot
- Laserkeilaus ja inventointimallinnus
- Rakennusriitojen selvitykset
- Elinkaarikustannukset

FMC Laskentapalvelut
KUIN OSA OMAA TIIMIÄSI

Pyörille oma säilytysteline

Helppokäyttöinen **ovella®** PyöräNoja PN-10

VIIMEISINTÄ UUTTA
PyöräNojan kehityksessä:

**KUMPARE ja
JATKO-
ELEMENTTI**

Kumpare auttaa pyöräilijää laittamaan pyöränsä oikein keskele telineet. Jatko-Elementillä saadaan telineet yhdistettyä ja jatkettua kuinka pitkäksi yksiköksi halutaan.

www.ovella.fi
09 387 7197 • 0400 421 677

Koukku pitää pyörän pystyssä jo lukitusvaiheen aikana. Esteetöntä toimintatilaa on riittävästi, kun pyörät ovat suorassa rivissä ja pystyssä.

Rakennusten suojaus

 HANSAMEX OY

- törmäyssuojat, käsijohteet
- biostaattiset kestopinnoitteet
- räjähdys- ja savunpoistoluukut

Kuormatie 14 • 03100 Nummela
p. 09-5655 010 • f. 09-5607 0800

Mosaikkituotteet

HB-MOSAIIKKI
HB-MOSTONE MOSAIKKIBETONILAATTA

**Kotimaisuutta
joka askeleella!**

www.hb-betoni.fi

Opastekilpiä

LED OPASTEET

Opasteita jo vuodesta 1951

VERSAALI OY

Teollisuustie 10-14
01800 Klaukkala
puh. 09-2766 010
myynti@versaali.fi
www.versaali.fi

TILITOIMISTO A-PALVELU OY

Korkeavuorenkatu 43 D, 00130 HELSINKI

puh. (09) 6801 368
tilitoimisto@apalvelu.fi

Pienoismallitoimisto HELIÖVAARA
www.jaakkoheliovaara.fi

050 4337 499
CNC-työstöt

ARKKITEHTI, ARKKITEHTIYOPIPPILAS

Haemme projektityön ammattilaisia ja kokeneita arkkitehtiylioppilaita työryhmiimme.

Työskentelemme Autocad / Revit-ohjelmistolla.

Hakemukset ja tiedustelut sähköpostilla: info@arkdt.fi.

ARKKITEHDIT DAVIDSSON TARKELA OY
Kasarmikatu 36, 00130 Helsinki www.arkdt.fi

ARCHITECTS LEHTONEN

Haemme kehittyvään Helsingin toimistoomme
ARKKITEHTIA • PROJEKTINVETÄJÄÄ • TIETOMALLINTAJAA

Toteutamme liiketila-, asunto-, teollisuus- ja konseptisuunnittelua Archicad- ja Revit -ohjelmistoilla.

Lisätietoja: juha.lehtonen@leh.fi • 0400 883 330

VUORELMA ARKKITEHDIT

Haemme Helsingin toimipisteeseemme asuntosuunnittelun tehtäviin

PROJEKTIARKKITEHTIA JA AVUSTAVAA SUUNNITTELIJAA

Tarjoamme hyvän tiimin ja monipuolisia hankkeita. Projektit suunnitellaan tietomalleina ja tehtäviin valittavilta edellyttämme sujuvaa ArchiCAD-osaamista sekä kokemuksen lisäksi itsenäistä otetta työhön ja mielenkiintoa alaan.

Lisätietoja: Pirjo Vuorelma 050-3772337
Hakemukset 16.10.2015 mennessä: vuorelma.rekry@arkki.com

www.arkki.com

LAPPEENRANNAN KAUPUNKI

Lappeenrannan kaupunki hakee

KAUPUNGINARKKITEHTIA ja RAKENNUSTARKASTAJAA

vakinaisiin virkoihin.

Lappeenranta on vilkas ja iloinen eteläkarjalainen kaupunki Saimaan rannalla, vain kahden tunnin päässä Helsingistä. Kaupungissa tapahtuu paljon, myös maankäytön ja kaupunkisuunnittelun sekä rakentamisen alalla.

Tule mukaan nuorekkaaseen joukkoomme suunnittelemaan kaupunkiamme! Täällä pääset vaikuttamaan asioihin ja seuraamaan kaupungin kasvua ja kehitystä näköalapaikalta.

Hakemukset virkoihin 13.11.2015 klo 12.00 mennessä.

Lisätietoja ja hakuohjeet avoimena olevista viroista www.lappeenranta.fi > palvelut > työ ja elinkeinot > avoimet työpaikat tai www.kuntarekry.fi.

TEKNINEN TOIMI

www.lappeenranta.fi

HAEMME KALASATAMAN TOIMISTOOMME
KOKENEITA REVIT-SUUNNITTELIJOITA.
EDELITYKSENÄ ON ARKKITEHDIN
KOULUTUS JA VANKKA REVIT-OSAAMINEN.

HAKEMUKSET, CV JA LYHYT PORTFOLIO:

jarkko.salminen@pesark.com

puh 040 545 6766

tuomas.silvennoinen@pesark.com

puh 040 565 2745

PES-Arkkitehdit Oy

Ison-Antintie 8/Tynnyrintekijänpätkä 1C

www.pesark.com

Konkurssipesä myy 3 kpl Archicad-lisenssin käyttöoikeuksia hintaan 3 000 € / kpl (alv 0 %).

Tiedustelut 010 3962 980

Sepänkatu 17 -piharakennusta on vuosikymmenten ajan kutsuttu "arkkitehtisiiveksi". Eikä turhaan, arkkitehtitoimistot ovat viihtyneet tiloissa vuokralaisina erinomaisesti.

Kyseisessä piharakennuksessa vuokralaista odottavat kaksi juuri remontista valmistunutta 68 m²:n toimistotilaa, 890 €/kk/kpl.

Tiedustelut: vuokrahakemus@skh.fi tai 050 3807 861.

TIKKURILA

PINNOITE KONDENSSINESTOON.

Tikkurila ja Drytech-tuotteet
Väri ja pinta -messuilla!

**TERVETULOA
OSASTOLLE 6h119!**

VÄRI&PINTA

DRYTECH TEKNOLOGIA

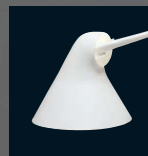
Tikkurilan Drytech on koviin olosuhteisiin kehitetty, mikrohuokoinen pinnoitesarja. Se tarjoaa toimivan ratkaisun rakennuksen kondenssi-, kosteus- ja meluongelmiin.

Lue lisää tikkurila.fi/drytech.

NJP Pöytä

Muotoilu: nendo - Oki Sato

NJP PÖYTÄ antaa suoran häikäisemättömän vaakavalon lisäksi kuvun takaosan kautta heijastuvaa valoa mikä valaisee varren yläosan. Valaisimen kuvun ergonominen muotoilu ohjaa valoa suunnaten sen optimaalisesti. Yksinkertainen mekaaninen järjestelmä antaa paljon liikkumavapautta, joten työtilan valo voidaan aina asettaa ihanteellisesti. Saatavana mustana ja valkoisena.

**louis
poulsen**

www.louispoulsen.com